

w sprawie wniosku Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” z siedzibą w Warszawie o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku psychologia prowadzonego w Filii w Bratysławie Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 910/2025 dnia 6 listopada 2025 r. w sprawie oceny programowej kierunku psychologia prowadzonego w Filii w Bratysławie Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” z siedzibą w Warszawie na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany w Filii w Bratysławie Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie nie umożliwia studentom kierunku psychologia osiągnięcia założonych efektów uczenia się dla jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. z zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry,
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- nie zostały spełnione.

Wydanie oceny negatywnej uzasadniają błędy i uchybienia mające charakter rażący, związane z zakresem wymienionych wyżej kryteriów, które nie zostały spełnione:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Brak spójności koncepcji kształcenia na kierunku psychologia z założeniami wizji i celami kształcenia w Filii w Bratysławie UBNS „Varsovia”, w szczególności w odniesieniu do liczby i zakresu specjalności.
2. Brak uwzględnienia w procesie budowania zmodyfikowanej (względem koncepcji zaakceptowanej w uchwale Prezydium PKA nr 550/2022) koncepcji kształcenia opinii i oczekiwań interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców. Pierwotna wersja koncepcji opierała się na polskich uwarunkowaniach legislacyjnych, przygotowana była dla słowackich realiów gospodarczych, podczas gdy obecny proces kształcenia dotyczy osób mieszkających i pracujących na Węgrzech.

Ad 1. Podczas wizytacji stwierdzono, że założenia koncepcji kształcenia zaprezentowane są w sposób bardzo ogólnikowy, brakuje jasnej wizji absolwenta przygotowanego do wykonywania aktywności psychologa w konkretnych kontekstach społeczno-zawodowych. Opis koncepcji podzielony jest na część ogólną i na część prezentującą specjalności. Wykazano, że zgodnie z raportem samooceny Filia w Bratysławie planuje przygotowywanie studentów w ramach dwu specjalności: *psychologia kliniczna* i *psychologia rodziny*. Jednakże z przeglądanej podczas wizytacji dokumentacji dotyczącej rekrutacji na studia na kierunku psychologia oraz w trakcie rozmów ze studentami oraz z informacji zawartej na stronie internetowej wynika, że studenci już podczas rekrutacji wybierają jedną z ośmiu specjalności: *psychologia kliniczna, psychologia biznesu i coachingu, psychologia rodzinna i terapia rodzinna, psychologia zdrowia, psychoseksuologia, psychologia sportu, psychologia reklamy i mediów, psychologia społeczna*. Program studiów prezentuje opis jedynie dwu specjalności. Natomiast z rozmów ze studentami wynika, że zgodnie z pierwotnymi ich deklaracjami oczekują oni kształcenia w obszarze większej różnorodności specjalności niż *psychologia kliniczna* i *psychologia rodziny*. Zaznaczyć należy, że Filia w Bratysławie nie dysponuje kadrą ani infrastrukturą do kształcenia w obszarze ośmiu zróżnicowanych treściowo specjalności.

W odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia informuje, że koncepcja kształcenia przyjęta dla studiów na kierunku psychologia w Filii w Bratysławie uległa modyfikacji względem tej, która pierwotnie została złożona w ramach wniosku, i tej przedłożonej zespołowi oceniającemu Polskiej Komisji Akredytacyjnej w trakcie wizytacji. Uczelnia szczegółowo odnosi się do kontekstu społeczno-zawodowego aktywności zawodowej psychologa. Zdaniem Uczelni program studiów realizowany jest zgodnie z przepisami obowiązującymi w Republice Słowackiej, które dopuszczają prowadzenie kształcenia w językach mniejszości narodowych. Informuje, że słowacki system prawny zezwala akredytowanemu uniwersytetowi zagranicznemu na prowadzenie oddziału (fili) w kraju pod warunkiem uzyskania odpowiednich zezwoleń. Według Uczelni decyzja ministerialna o prawie do uruchomienia kierunku psychologia została podjęta przez polskie ówczesne Ministerstwo Edukacji Narodowej. Po stronie słowackiej do lokalnej kontynuacji studiów za granicą wymagane jest powiadomienie lub zezwolenie słowackiego Ministerstwa Edukacji. Ważne jest jednak, aby studia były akredytowane przez państwo polskie; Słowacja uznaje akredytowane szkolenia z państw członkowskich w ramach harmonizacji UE. Niemniej jednak oceniany przez PKA wniosek o uruchomienie kształcenia w Filii w Bratysławie obejmował kształcenie w języku polskim i angielskim. Jak sama Uczelnia na s. 15 odpowiedzi na raport z wizytacji stwierdza, „zainteresowanie kształceniem w tej formule było niewielkie”, gdyż „studenci słowaccy preferowali lokalne uczelnie państwowe, natomiast liczba kandydatów z Polski i środowisk polonijnych była niewystarczająca do stabilnego prowadzenia kierunku”. Jednak „uczelnia zaobserwowała wyraźne zainteresowanie studiami psychologicznymi w języku węgierskim ze strony obywateli Węgier oraz mniejszości węgierskiej zamieszkującej południową Słowację” i „w związku z tym filia w Bratysławie zmodyfikowała profil językowy i docelową grupę rekrutacyjną – obecnie program realizowany jest w języku węgierskim i skierowany do studentów z Węgier”. Tym samym Uczelnia przyznała, że zmieniła pierwotną koncepcję kształcenia, w oparciu o którą uzyskała zgodę polskiego ministra na uruchomienie kierunku, zatem postąpiła niezgodnie z pierwotną koncepcją i przyjętymi założeniami. Dalej Uczelnia stwierdza, że zagraniczne instytucje szkolnictwa wyższego na Słowacji są zobowiązane do działania zgodnie z prawem o szkolnictwie wyższym kraju, w którym zostały utworzone, co oznacza, że Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”, Filia w Bratysławie, jest uprawniona do nauczania

w języku węgierskim, angielskim i słowackim na Słowacji na podstawie licencji wydanej przez polskie Ministerstwo Edukacji Narodowej. Jest to jednak nieprawdą, ponieważ wniosek Uczelni, na podstawie którego PKA wydała pozytywną opinią w sprawie uruchomienia kierunku psychologia w Filii Bratysławie, informował jedynie o kształceniu w języku polskim i angielskim, nie było w nim mowy o języku węgierskim. Z informacji uzyskanych przez PKA wynika, że kształcenie w języku węgierskim na terenie Republiki Słowackiej jest możliwe jedynie pod warunkiem uzyskania zgody słowackiego Ministra Edukacji. Pomimo że Uczelnia obszernie wyjaśniła przesłanki, którymi kierowała się, zmieniając koncepcję kształcenia, to jednak sam fakt zmiany języka prowadzenia kształcenia na węgierski przy braku informacji o uzyskaniu zgody na prowadzenie kształcenia w języku węgierskim na terenie Republiki Słowackiej świadczy, że Uczelnia nie uwzględniła kontekstu społeczno-zawodowego w obecnie realizowanej koncepcji kształcenia.

W odniesieniu do drugiej części sformułowanej nieprawidłowości, dotyczącej spójności celów kształcenia z proponowanymi studentom specjalnościami, Uczelnia uporządkowała ogólną koncepcję kształcenia, prawidłowo formułując sylwetkę absolwenta oraz podporządkowując jej specjalności. Obecnie planowane są cztery kierunkowe moduły wybieralne (specjalności): *psychologia kliniczna, psychologia dzieci i młodzieży, psychoterapia oraz psychologia biznesu i coachingu*. Podany przez Uczelnię opis kompetencji nabywanych przez studentów kierunku w trakcie realizacji kształcenia na specjalności wpisuje się w ogólną sylwetkę absolwenta kierunku psychologia. Natomiast zakres zmian w koncepcji kształcenia w stosunku do ocenianego przez zespół PKA w trakcie wizytacji jest tak duży, że na podstawie informacji podanych przez Uczelnię w odpowiedzi na raport z wizytacji nie można tego aspektu ocenić w pełni, należy gruntownie przeanalizować cały program studiów. W związku z tym zarzut ten częściowo pozostaje w mocy. Ad 2. Uczelnia poinformowała, że w toku prac nad aktualizacją koncepcji kształcenia zgromadzono i uwzględniono opinie licznej i zróżnicowanej grupy interesariuszy zewnętrznych, z którymi Uczelnia pozostaje w stałej współpracy. Uczelnia podała nazwy blisko 70 podmiotów, obejmujących m.in. szpitale i placówki medyczne, kliniki specjalistyczne, instytucje szkolnictwa wyższego, instytucje edukacyjne, jednostki pomocy społecznej, organizacje pozarządowe. Nie przedstawiła jednak żadnych dowodów współpracy, listów intencyjnych, opinii, maili, poinformowała jedynie, że „posiada dokumentację potwierdzającą prowadzenie konsultacji oraz gromadzi stanowiska i opinie zgłaszane przez partnerów zewnętrznych”. W rezultacie nie można ocenić ww. współpracy, a więc zarzut pozostaje w mocy.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W ocenie Uczelni zarzut dotyczący rzekomego braku spójności koncepcji kształcenia na kierunku psychologia, prowadzonego w Filii w Bratysławie, z wizją i celami kształcenia w tej jednostce, w szczególności w odniesieniu do języka realizacji zajęć oraz liczby i zakresu specjalności, jest rezultatem dalece idącej nadinterpretacji oraz mechanicznego utożsamienia elementów ściśle wykonawczych z podstawowymi, ustrojowymi założeniami programu studiów. Z argumentacji przedstawionej w uchwale PKA wynika, że zmiana języka prowadzenia zajęć z języków pierwotnie wskazanych we wniosku o pozwolenie na utworzenie kierunku – tj. polskiego i słowackiego – na język węgierski, a także incydentalne uchybienia w komunikacji dotyczącej specjalności, mają stanowić dowód na rewizję koncepcji kształcenia. Tymczasem rzetelna analiza zarówno materiału dowodowego, jak i kontekstu funkcjonowania Filii

w Bratysławie, prowadzi do wniosku dokładnie odwrotnego: zasadnicze założenia koncepcji programu zostały zachowane, a działania podjęte przez Uczelnię stanowią przykład adekwatnego, odpowiedzialnego i opartego na analizach dostosowania formy kształcenia do realnych potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego.

Po pierwsze, należy z całą mocą podkreślić, że zmiana języka, w którym prowadzone są zajęcia na kierunku psychologia, nie dotyczyła istoty programu, jego struktury, logiki i celów, lecz sfery komunikacyjnej. Uczelnia nie dokonała żadnej ingerencji w rdzeń merytoryczny kierunku w tym sensie, że nie doszło do zburzenia konstrukcji programu, polegającej na stopniowym wprowadzaniu studenta w obszary wiedzy psychologicznej, rozwijaniu umiejętności diagnostycznych, interwencyjnych i pomocowych oraz kształtowaniu kompetencji społecznych właściwych zawodowi psychologa. Nie uległ zmianie profil kształcenia, który pozostaje niezmiennie profilem praktycznym, silnie zorientowanym na przygotowanie absolwentów do bezpośredniego wejścia na rynek pracy. Nie doszło również do zerwania z tymi założeniami programowymi, które stanowiły podstawę wniosku o pozwolenie na utworzenie kierunku oraz były oceniane przez PKA i właściwego ministra na etapie przed ukończeniem pierwszego cyklu kształcenia. W toku funkcjonowania kierunku efekty uczenia się były wprawdzie modyfikowane, jednak wyłącznie w kierunku ich doprecyzowania i systematyzacji, w taki sposób, aby w sposób bardziej przejrzysty odzwierciedlały pierwotnie przyjętą logikę kształcenia. Nie zostały one zredukowane ani zrelatywizowane w sensie merytorycznym, nie doszło do zawężenia obszarów kompetencji absolwenta, lecz – przeciwnie – doprecyzowanie brzmienia efektów służyło pełniejszemu oddaniu założeń przyświecających programowi, w tym zgodności z europejskimi standardami kształcenia psychologów wywodzącymi się z wymogów EuroPsy. Wszelkie zmiany miały zatem charakter redakcyjno-porządkujący, a nie koncepcyjny.

Po drugie, zasadnicze znaczenie ma kontekst geograficzny i społeczno-kulturowy, w którym funkcjonuje Filia Uczelni w Bratysławie. Miasto to, położone w bezpośrednim sąsiedztwie granicy z Węgrami, pełni naturalną rolę ośrodka edukacyjnego dla szeroko rozumianego pogranicza słowacko-węgierskiego. Bazę rekrutacyjną stanowią tu nie tylko mieszkańcy samej Bratysławy, lecz także ludność zamieszkująca południowe regiony Słowacji: obszar Dunajská Streda, Komárno, Nové Zámky i ich okolice, a ponadto znaczna część zachodnich i północnych regionów Węgier, w szczególności komitaty Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom oraz Vas. Na tym rozległym terytorium, obejmującym zarówno twardą granicę państwową, jak i obszar intensywnych powiązań komunikacyjnych i gospodarczych, funkcjonuje od dziesięcioleci liczna społeczność węgierskojęzyczna, o zróżnicowanej strukturze społecznej i zawodowej, posługująca się na co dzień językiem węgierskim jako językiem ojczystym. Działa tu gęsta sieć węgierskojęzycznych szkół podstawowych i średnich, przedszkoli, placówek opiekuńczych, instytucji pomocy społecznej, organizacji samorządowych oraz jednostek ochrony zdrowia i systemu rehabilitacji, które obsługują mieszkańców w przeważającej mierze w języku węgierskim. W naturalny sposób przekłada się to na zapotrzebowanie na usługi psychologiczne – zarówno w obszarze edukacji, jak i wsparcia rodziny, pomocy dzieciom i młodzieży, poradnictwa zawodowego czy rehabilitacji – świadczone w tym właśnie języku.

Uczelnia, analizując przebieg pierwszych naborów, w sposób jednoznaczny dostrzegła, że pierwotne założenie o prowadzeniu studiów po polsku i słowacku nie znajduje odzwierciedlenia w realnym zainteresowaniu kandydatów. Zainteresowanie studiami w tych językach okazało się marginalne, podczas gdy wyraźnie zarysował się popyt ze strony obywateli Węgier oraz osób posługujących się na co dzień językiem węgierskim, dla których Bratysława jest – dzięki znakomitej infrastrukturze komunikacyjnej, połączeniom drogowym i kolejowym

– stosunkowo łatwo dostępnym ośrodkiem akademickim. Ta sytuacja nie jest niczym nadzwyczajnym w ujęciu europejskim, lecz stanowi typowy przykład mechanizmu, w którym położenie przygraniczne, mobilność mieszkańców i zróżnicowanie etniczno-językowe generują naturalne procesy migracji edukacyjnej. W tym kontekście decyzja o dostosowaniu języka realizacji zajęć do faktycznego profilu kandydatów na studia i do realnych potrzeb rynku usług psychologicznych w regionie nie może być rozumiana jako zerwanie z koncepcją kształcenia, lecz jako akt odpowiedzialnego reagowania na potrzeby otoczenia.

Co istotne, zmiana ta nie miała charakteru intuicyjnego lub doraźnego, lecz została poprzedzona rozbudowanym, wielopłaszczyznowym procesem konsultacyjnym, wpisany w ramy wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia Uczelni. Zgodnie z przyjętymi w tym systemie procedurami, Filia w Bratysławie prowadziła dialog z szerokim kręgiem interesariuszy zewnętrznych, obejmującym słowackie i węgierskie instytucje pomocy społecznej i ochrony dzieci, poradnie pedagogiczne oraz ośrodki wsparcia rodziny, węgierskojęzyczne szkoły i przedszkola wraz z ich organami prowadzącymi, praktyków psychologii, firmy doradcze i coachingowe, podmioty z obszaru HR oraz doradztwa personalnego, a także szpitale i placówki rehabilitacyjne zatrudniające psychologów. W konsultacjach uczestniczyli również przedstawiciele społeczności węgierskiej jako mniejszości, organizacje pozarządowe działające na rzecz społeczności węgierskojęzycznej oraz podmioty realizujące projekty psychologiczne, edukacyjne i integracyjne. Wyniki tych konsultacji były jednoznaczne: podkreślano chroniczny niedobór psychologów pracujących w języku węgierskim, zwłaszcza w instytucjach zajmujących się dziećmi i młodzieżą, wskazywano na ograniczony dostęp do pomocy psychologicznej w języku ojczystym, a pracodawcy i przedstawiciele środowisk lokalnych zwracali uwagę, że w relacjach pomocowych i terapeutycznych komunikacja w języku ojczystym ma zupełnie fundamentalne znaczenie dla budowania zaufania, efektywności diagnozy i skuteczności oddziaływania. Jednocześnie wyrażano poparcie dla uruchomienia praktycznie zorientowanego kierunku psychologii w języku węgierskim oraz deklarowano wolę współpracy przy organizacji praktyk, staży i zajęć terenowych. Zignorowanie przez PKA tych uwarunkowań, jak również nie wzięcie pod uwagę, że decyzja Uczelni była osadzona w procedurach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia i oparta na rozmowach z licznymi partnerami instytucjonalnymi, prowadzi do wniosku, że zarzut o braku analiz i konsultacji ma charakter arbitralny. Co więcej, abstrahowanie od realiów politycznych i ustrojowych szkolnictwa wyższego na Węgrzech – w tym od obserwowanego ograniczania autonomii i wolności akademickiej – powoduje, że PKA nie dostrzega istotnego aspektu, jakim jest poszukiwanie przez młodych ludzi alternatywnych ścieżek kształcenia poza systemem krajowym, a więc w ramach europejskiej przestrzeni szkolnictwa wyższego. Uczelnia, uruchamiając ofertę studiów psychologicznych w języku węgierskim w Bratysławie, tworzy dla nich realną, zgodną z wartościami Unii Europejskiej możliwość kontynuowania edukacji akademickiej w warunkach poszanowania standardów autonomii uczelni i pluralizmu. Przedstawianie tego procesu jako zjawiska nagannego jest nie tylko nieadekwatne, ale w istocie stoi w sprzeczności z ideą mobilności i wymiany akademickiej, stanowiącej jeden z filarów europejskiej przestrzeni edukacyjnej.

Druga część analizowanego zarzutu dotyczy liczby i zakresu specjalności oferowanych na kierunku psychologia oraz ich relacji do przyjętej koncepcji kształcenia. PKA wskazała, że raporcie samooceny Uczelnia odwołuje się do dwóch specjalności, tj. psychologii klinicznej i psychologii rodziny, podczas gdy dokumenty rekrutacyjne i strona internetowa miały

sugerować szerszą paletę potencjalnych specjalności, obejmującą takie obszary jak psychologia biznesu i coachingu, psychologia sportu, psychologia reklamy i mediów czy psychologia społeczna. Uczelnia nie uchyla się od przyznania, że doszło tu do nieprawidłowości na poziomie komunikacji marketingowo-informacyjnej, polegającej na nieprecyzyjnym przedstawieniu perspektywy rozwoju kierunku i przyszłego rozbudowania oferty specjalnościowej. Należy jednak podkreślić, że z punktu widzenia realnego przebiegu kształcenia i zgodności z programem studiów sytuacja jest jednoznaczna: faktycznie prowadzone kształcenie specjalnościowe od początku odpowiadało wyłącznie dwóm specjalnościom wskazanym w dokumentacji programowej, czyli psychologii klinicznej i psychologii rodziny. Kierunek znajduje się na początkowym etapie rozwoju, studenci objęci oceną programową są na wczesnych semestrach, a zatem żaden z nich nie ukończył i nie ukończy w przyszłości studiów w specjalności innej niż przewidziana w obowiązującym programie. W konsekwencji uchybienie polegające na nieadekwatnej komunikacji oferty specjalnościowej ma charakter czysto teoretyczny: nie przełożyło się ani na zmianę programu, ani na modyfikację toku studiów, ani na rzeczywistą ścieżkę kształcenia któregośkolwiek studenta.

Co więcej, po zidentyfikowaniu tego problemu Uczelnia w sposób niezwłoczny podjęła działania naprawcze, polegające na korekcie treści zamieszczanych na stronie internetowej, w materiałach rekrutacyjnych i informacyjnych, tak aby w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości komunikować aktualnie dostępne specjalności zgodne z programem studiów. Nie można zatem mówić o trwałym, utrwalonym stanie niespójności, lecz co najwyżej zdiagnozowanej i od razu usuniętej nieścisłości komunikacyjnej, niepowodującej żadnych negatywnych skutków dla jakości kształcenia ani sytuacji studentów.

W tym świetle konkluzja PKA, jakoby opisane wyżej okoliczności miały dowodzić braku spójności koncepcji kształcenia z wizją i celami Filii w Bratysławie, jawi się jako dalece nieproporcjonalna i oderwana od realiów faktycznych. Zasygnalizowane przez PKA zastrzeżenia odnoszą się w istocie do dwóch sfer: po pierwsze, do języka będącego narzędziem komunikacji w procesie dydaktycznym, który został dostosowany do oczekiwań i potrzeb regionalnych przy zachowaniu niezmięnionej istoty programu; po drugie, do incydentalnej, naprawionej nieprawidłowości na poziomie przekazu marketingowego, nieprzekładającej się na faktyczne kształcenie w innych specjalnościach niż przewidziane w programie. Żaden z tych elementów nie zagraża spójności koncepcji kształcenia ani nie świadczy o tym, że Uczelnia odeszła od przyjętej wizji i celów. Przeciwnie, całość działań podjętych przez Uczelnię – dostosowanie języka kształcenia do struktury społeczno-językowej regionu, szerokie konsultacje z pracodawcami i instytucjami, koncentracja na obszarach deficytowych w zakresie usług psychologicznych, a także szybkie usunięcie uchybień komunikacyjnych – świadczy o konsekwentnym realizowaniu misji Filii w Bratysławie, rozumianej jako odpowiedzialne i zakorzenione w realnych potrzebach otoczenia kształcenie praktycznie przygotowanych psychologów.

Zespół odwoławczy, dokonując ponownej oceny tego zarzutu, proszony jest zatem o dostrzeżenie, że uchwała PKA w analizowanym fragmencie opiera się na uproszczonym i nieadekwatnym utożsamieniu formy z treścią, pominięciu specyfiki transgranicznego kontekstu funkcjonowania Filii oraz abstrahowaniu od udokumentowanych działań konsultacyjnych i naprawczych podejmowanych przez Uczelnię. W tych warunkach utrzymywanie w mocy oceny negatywnej w odniesieniu do kryterium pierwszego nie znajduje uzasadnienia ani w materiale dowodowym, ani w standardach racjonalnej, proporcjonalnej i rzetelnej oceny programowej.

W ocenie Uczelni zarzut, jakoby w procesie dostosowywania koncepcji kształcenia nie uwzględniono opinii interesariuszy zewnętrznych, w tym pracodawców, a także jakoby obecny model kształcenia był nieadekwatny wobec faktu, że studenci zamieszkują i pracują na terytorium Węgier, wykazuje się daleko idącą ahistorycznością, abstrahuje od rzeczywistych uwarunkowań transgranicznych regionu Bratysławy i nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zarzut ten opiera się bowiem na założeniu, że modyfikacja języka realizacji zajęć stanowi zmianę koncepcji kształcenia, a zatem wymaga powtórzenia procedur takich, jak budowanie koncepcji programu od podstaw. Założenie to jest chybione w swej istocie, ponieważ język dydaktyki jest narzędziem komunikacji, a nie kategorią ustrojową programu studiów. Uczelnia nie zmodyfikowała koncepcji kształcenia, nie zmieniła logiki programu, nie naruszyła jego celów ani istoty. Zmianie uległa wyłącznie forma wykonawcza, czego PKA zdaje się nie rozróżniać.

Należy podkreślić, że zmiana języka nie wynikała z arbitralnej decyzji czy dążenia do oderwania się od pierwotnych założeń programowych, lecz była w pełni racjonalną, empirycznie umocowaną odpowiedzią na realne potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. Bratysława jest miastem położonym w jednym z najbardziej zintegrowanych transgranicznie obszarów Europy, gdzie granica słowacko-węgierska ma charakter stricte administracyjny i nie determinuje codziennego funkcjonowania mieszkańców. W praktyce występują liczne miejsca, w których obywatelowi zamieszkującemu na terytorium Węgier jest znacznie łatwiej oraz szybciej dotrzeć do centrum Bratysławy niż mieszkańcowi części obrzeżnych dzielnic samego miasta. Dla ludności zamieszkującej południowe regiony Słowacji – Dunajską Stredę, Komárno, Nové Zámky i ich okolice – oraz dla mieszkańców zachodnich i północnych komitatów węgierskich – Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom czy Vas – Bratysława stanowi naturalny ośrodek akademicki. Na tym obszarze od pokoleń funkcjonują społeczności węgierskojęzyczne, posługujące się językiem węgierskim jako językiem ojczystym, korzystające z węgierskojęzycznych szkół, przedszkoli, instytucji pomocy społecznej, poradni i jednostek ochrony zdrowia. Zapotrzebowanie na psychologów władających językiem węgierskim jest w tym regionie chronicznie wysokie i wielokrotnie potwierdzone. Uczelnia, analizując postępy w pierwszym naborze, odnotowała, że studia w języku polskim i słowackim nie spotykają się z zainteresowaniem kandydatów, natomiast zgłasza się ogromna liczba osób posługujących się językiem węgierskim, pragnących studiować psychologię w Bratysławie. Zainteresowanie to jest tak intensywne, że uczelnia zmuszona była do stosowania bardzo rygorystycznej selekcji kandydatów, odmawiając przyjęcia dużej grupie zgłaszających się osób. Trudno więc racjonalnie bronić poglądu, że w regionie nie występuje zapotrzebowanie na absolwentów psychologii w tym języku. Przeciwnie, popyt ten jest tak znaczny, że kierunek okazał się przedsięwzięciem o bezdyskusyjnym sukcesie społecznym, edukacyjnym i rynkowym. W tej sytuacji teza PKA, jakoby Uczelnia ignorowała głos otoczenia społeczno-gospodarczego, jawi się jako wewnętrznie sprzeczna: trudno wyobrazić sobie bardziej namacalny dowód na trafność analizy potrzeb rynku niż masowe, przewyższające możliwości przyjęć zainteresowanie studiami.

Co istotne, decyzja o wprowadzeniu języka węgierskiego nie była rezultatem jedynie analizy danych rekrutacyjnych, lecz stanowiła zwięźczenie szeroko zakrojonych konsultacji przeprowadzonych przez Filię w Bratysławie zgodnie z wewnętrznym systemem zapewniania jakości kształcenia. Proces konsultacyjny był wieloetapowy, obejmował rozmowy z pracodawcami, instytucjami publicznymi, organizacjami społecznymi, jednostkami samorządowymi, praktykami psychologii oraz przedstawicielami społeczności

węgierskojęzycznej. Uczelnia prowadziła dialog zarówno ze słowackimi, jak i węgierskimi instytucjami pomocy społecznej i ochrony dzieci, z poradniami pedagogicznymi, ośrodkami wsparcia rodziny, węgierskojęzycznymi szkołami i przedszkolami oraz ich organami prowadzącymi, jak również z praktykami psychologii, firmami doradczymi, coachingowymi, podmiotami HR i jednostkami rehabilitacyjnymi. Wszystkie te instytucje zgodnie wskazywały na deficyt psychologów posługujących się językiem węgierskim, na konieczność prowadzenia rozmowy w języku ojczystym w pracy pomocowej oraz na znaczenie psychologa władającego językiem pacjenta lub klienta w obszarach tak wrażliwych, jak edukacja, rodzina czy zdrowie psychiczne. Instytucje te nie tylko wyrażały aprobatę dla uruchomienia praktycznego kierunku psychologii w języku węgierskim, lecz także deklarowały współpracę przy realizacji praktyk zawodowych.

Równolegle prowadzono konsultacje z przedstawicielami mniejszości węgierskiej, organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz społeczności węgierskojęzycznej, a także podmiotami realizującymi inicjatywy psychologiczne, edukacyjne i integracyjne. Z tych rozmów wprost wynikało, że dostęp do usług psychologicznych w języku węgierskim jest w regionie ograniczony, co prowadzi do niewystarczającego wsparcia dla rodzin, dzieci, młodzieży i osób dorosłych funkcjonujących w węgierskojęzycznym środowisku kulturowym. Podkreślano, że rozmowa prowadzona w języku ojczystym jest warunkiem koniecznym dla efektywnej pracy diagnostycznej i terapeutycznej, a otwarcie kierunku psychologii w tym języku przyniesie bezpośrednie i wymierne korzyści społeczne. Z uzyskanych opinii wynika wprost, że to właśnie psycholog posługujący się językiem ojczystym klienta ma największe szanse na udzielenie skutecznej pomocy, a władanie tym językiem stanowi kompetencję absolutnie niezbędną, wynikającą z realiów regionu. Uczelnia prowadziła także liczne konsultacje rekrutacyjne: rozmowy z kandydatami podczas targów edukacyjnych, analizy formularzy prerejestacyjnych, badania opinii zgłaszanych podczas webinarium informacyjnych, dialog z organizacjami studenckimi i społecznościami lokalnymi, a także rozmowy z doradcami zawodowymi w węgierskojęzycznych szkołach średnich. To właśnie kandydaci zgłaszali jednoznacznie, że poszukują studiów psychologicznych w języku węgierskim, że nie znajdują ich w wystarczającej jakości w macierzystym systemie węgierskim oraz że możliwość studiowania w Bratysławie jest dla nich atrakcyjna edukacyjnie, społecznie i logistycznie. Należy przy tym zauważyć, że kontekst polityczny i prawny szkolnictwa wyższego na Węgrzech – w tym ograniczanie autonomii uczelni, centralizacja instytucji i rosnąca ingerencja państwa – ma bezpośredni wpływ na wzmożony ruch edukacyjny młodych Węgrów w kierunku ośrodków zagranicznych. Uczelnia, realizując swoje działania edukacyjne w Bratysławie, odpowiada w ten sposób na fundamentalne wartości europejskiego systemu szkolnictwa wyższego, zapewniając mobilność, wolność akademicką i alternatywę edukacyjną tam, gdzie lokalny system przestaje ją gwarantować. Zjawisko to jest nie tylko naturalne, ale także w pełni zgodne z zasadami tworzenia europejskiej przestrzeni edukacyjnej.

Na tle powyższych argumentów szczególnie niezrozumiała jest teza PKA, że Uczelnia nie konsultowała swoich działań z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Trudno byłoby bowiem wyobrazić sobie intensywniejszy i bardziej wielowątkowy proces konsultacyjny niż ten, który już został przeprowadzony. Trudno byłoby również wskazać bardziej wymierny dowód poparcia interesariuszy niż masowe zainteresowanie studiami, wysoki poziom rekrutacji i konieczność selektywnego przyjmowania kandydatów. W tych okolicznościach zarzut PKA sprawia wrażenie poszukiwania nieistniejących problemów o charakterze czysto

teoretycznym, podczas gdy praktyka funkcjonowania kierunku ujawnia ponadprzeciętny poziom spójności pomiędzy działaniami Uczelni a realnymi potrzebami regionu.

W świetle przedstawionych faktów twierdzenie, że koncepcja kształcenia nie uwzględnia opinii interesariuszy zewnętrznych, nie znajduje żadnego oparcia w materiale dowodowym ani w doświadczeniu społecznym i rynkowym regionu Bratysławy. Działania Uczelni są nie tylko racjonalne i adekwatne, lecz także w pełni zgodne z celami europejskiej polityki edukacyjnej, promującej mobilność, otwartość i włączanie środowisk lokalnych w proces budowy oferty akademickiej. W konsekwencji zarzut ten powinien zostać uznany za bezzasadny.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ograniczając swoje stanowisko do podważania kompetencji Polskiej Komisji Akredytacyjnej i powtarzania argumentów adresowanych do ustaleń raportu Zespołu Oceniającego, powielając je w większej części z wcześniejszych pism kierowanych do PKA. Uczelnia stwierdza, że zmiana języka, w którym prowadzone są zajęcia na kierunku psychologia jest przykładem „adekwatnego, odpowiedzialnego i opartego na analizach dostosowania formy kształcenia do realnych potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego”. W swoich wyjaśnieniach Uczelnia wskazuje, że powodami zmiany w pierwotnej koncepcji kształcenia, zakładającej realizację studiów w języku polskim i angielskim, były uwarunkowania geograficzne i społeczno-kulturowe, w których funkcjonuje filia w Bratysławie oraz marginalne zainteresowanie kandydatów studiami psychologicznymi oferowanymi w języku polskim. W pierwszym przypadku wskazuje się na bliskość granicy z Węgrami oraz liczną społeczność węgierskojęzyczną zamieszkującą południową część Słowacji. W drugim przypadku Uczelnia stwierdza, że decyzja o zmianie języka kształcenia jest spowodowana dostosowaniem do realnych potrzeb w regionie i powinna być rozumiana jako „*akt odpowiedzialnego reagowania na potrzeby otoczenia*”. Ponadto podkreślany jest fakt, że zmiana w koncepcji kształcenia nie miała charakteru intuicyjnego lub doraźnego, lecz była poprzedzona „*rozbudowanym, wielopłaszczyznowym procesem konsultacyjnym, wpisanym w ramy wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia Uczelni*”. Uczelnia stwierdza także, że w rezultacie tych konsultacji uzyskano szerokie poparcie dla „*uruchomienia praktycznie zorientowanego kierunku psychologii w języku węgierskim oraz deklarowano wolę współpracy przy organizacji praktyk, staży i zajęć terenowych*”.

W związku z powyżej przywołanymi argumentami należy stwierdzić, że Uczelnia w momencie przeprowadzania oceny programowej realizowała program kształcenia niezgodnie z pozwoleniem wydanym przez polskie Ministerstwo Edukacji Narodowej. Pozwolenie na uruchomienie kierunku zostało wydane na podstawie wniosku, w którym informowano o kształceniu w języku polskim i angielskim. Pozwolenie nie dotyczyło prowadzenia studiów w języku węgierskim. Z dostępnej dokumentacji nie wynika, że zmiana języka kształcenia została poprzedzona uchwałą Senatu Uczelni w sprawie ustalenia zmian w programie kształcenia, która byłaby podjęta przed rozpoczęciem pierwszego cyklu kształcenia na kierunku psychologia w języku węgierskim. Uchwała taka została podjęta dopiero w dniu 4 lipca 2025 r., czyli po przeprowadzeniu oceny programowej przez PKA. Uchwała ta obowiązywać mogłaby jednak wyłącznie dla cykli kształcenia rozpoczynających się w roku akademickim 2025/26 i późniejszych. Uczelnia nie przedstawiła także dokumentów pozwalających uznać, że uzyskała zgodę słowackiego Ministra Edukacji na kształcenie w języku węgierskim na terenie Republiki Słowackiej.

Uczelnia w swoich wyjaśnieniach uzasadnia zmianę języka kształcenia rezultatami konsultacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz marginalnym zainteresowaniem studiami w języku polskim oferowanymi w filii w Bratysławie. Nie załączono jednak dokumentów potwierdzających odbycie konsultacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym na etapie projektowania programu kształcenia. Pierwsze inauguracyjne spotkanie Społeczno-Gospodarczej Rady Doradczej, która funkcjonuje w Filii w Bratysławie miało miejsce dopiero w styczniu 2025 r. Oznacza to, że wniosek o uruchomienie studiów na kierunku psychologia prowadzonych w języku polskim i angielskim nie został poprzedzony odpowiednio szerokim rozpoznaniem potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego i zainteresowania tymi studiami. Z drugiej strony, jeśli takie nieudokumentowane konsultacje zostały przeprowadzone oraz rozpoznano wcześniej wielkość zainteresowania kandydatów studiami w języku polskim, wówczas niejasne są przyczyny, dla których Uczelnia starała się o uruchomienie studiów w języku polskim, które z góry skazane byłyby na niepowodzenie. Wyjaśnienia w tym zakresie, które przedstawiła Uczelnia są niespójne.

Zarzut odnosił się także do nieprawidłowości w zakresie liczby i zakresu oferowanych w programie studiów specjalności. W raporcie samooceny opisane zostały dwie specjalności: *psychologia kliniczna* i *psychologia rodziny*. Takie same specjalności opisane zostały w programie studiów, który został przedstawiony przez Uczelnię w związku z oceną programową. Zespół Oceniający w trakcie analizy dostępnej w trakcie wizytacji dokumentacji dotyczącej rekrutacji na studia na kierunku psychologia oraz w trakcie rozmów ze studentami oraz z informacji zawartej na stronie internetowej stwierdził, że w rzeczywistości studenci już podczas rekrutacji wybierają jedną z ośmiu specjalności: *psychologia kliniczna, psychologia biznesu i coachingu, psychologia rodzinna i terapia rodzinna, psychologia zdrowia, psychoseksuologia, psychologia sportu, psychologia reklamy i mediów, psychologia społeczna*. Uczelnia tłumaczy tę nieprawidłowość nieprecyzyjnym przekazem na poziomie komunikacji marketingowo-informacyjnej, gdzie niewłaściwie przedstawiono perspektywę rozwoju kierunku i przyszłego rozbudowania oferty specjalnościowej. Jednocześnie Uczelnia deklaruje, że uchybienie to „nie przełożyło się ani na zmianę programu, ani na modyfikację toku studiów, ani na rzeczywistą ścieżkę kształcenia któregokolwiek studenta”. Nie przedstawiono jednak żadnych informacji dotyczących sposobu wyjaśnienia powstałych niejasności grupie najbardziej zainteresowanej, czyli studentom kierunku psychologia, których również dotknęły niejasności w „przekazie na poziomie komunikacji marketingowo-informacyjnej”.

Należy także zauważyć, że uchwałą Senatu Uczelni z dnia 4 lipca 2025 r. dokonano zmian w programie studiów na kierunku psychologia. Zgodnie z zapisami zamieszczonymi w tej uchwale od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2025/26 Uczelnia zamierza oferować 4 specjalności: *psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży* oraz *psychologia biznesu i coachingu*. Podkreślić należy, że zmiana ta nie obejmuje wcześniej rozpoczętych cykli kształcenia.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 1.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Brak określenia wstępnych wymagań wobec kandydatów w zakresie wiedzy i umiejętności niezbędnych do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.
2. Brak skutecznego, rzetelnego i wiarygodnego systemu sprawdzania i oceniania wszystkich rodzajów efektów uczenia się osiąganych przez studentów w toku studiów, w tym przede wszystkim efektów w zakresie umiejętności.
3. Przyjmowany poziom wymagań wobec studentów i stosowane kryteria oceniania nie pozwalają na różnicowanie stopnia osiągnięcia oczekiwanych efektów uczenia się.
4. Planowane *seminarium magisterskie* nie pozwala na osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności prowadzenia badań o charakterze naukowym i podejmowania problematyki badawczej zgodnej z kierunkiem studiów i specjalnością ze względu na planowane powierzanie prowadzenia tych zajęć osobom legitymującym się dorobkiem naukowym w innych dyscyplinach naukowych niż psychologia.

Ad 1. Uczelnia poinformowała, iż postanowienia uchwały nr 1/04/2025 Senatu Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” z dnia 8 kwietnia 2025 r. w sprawie zmiany uchwały Senatu nr 11/02/2025 z dnia 14 lutego 2025 r. w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/2026 określają niezbędne wymagania w stosunku do kandydatów na studia (wykaz wymaganych dokumentów, wymagania w zakresie kompetencji cyfrowych, wymagania dotyczące znajomości języków obcych). Wzmiankowane wyżej uchwały nie zostały jednak udostępnione zespołowi PKA w trakcie wizytacji (wizytacja 15–16 kwietnia 2025 r.). W odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia poinformowała, że na podstawie uchwały zmieniającej z dnia 8 kwietnia 2025 r. w uchwale Senatu nr 11/02/2025 z dnia 14 lutego 2025 r. zostały określone minimalne progi punktowe wymagane do przyjęcia na studia na kierunku psychologia (§ 16a) oraz limit przyjęć dla Filii w Bratysławie, wynoszący łącznie 250 osób (100 na studiach stacjonarnych oraz 150 na studiach niestacjonarnych). W załączniku nr 10 do wzmiankowanej wyżej uchwały, określającym szczegółowe warunki rekrutacji na studia w Filii w Bratysławie, ustalono minimalny próg punktowy, który niezależnie od rodzaju matury wynosi 120 pkt. W wykazie wyników maturalnych, które będą brane pod uwagę w postępowaniu kwalifikacyjnym na jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia, uwzględnione zostały wyniki z dwóch przedmiotów do wyboru spośród następujących: język polski (pisemny), matematyka, geografia, biologia, historia, wiedza o społeczeństwie oraz wynik z dowolnego języka obcego nowożytnego.

Zwraca uwagę niedostosowanie warunków rekrutacji do koncepcji kształcenia. Uczelnia sama przyznaje w uchwale nr 01/07/2025 Senatu Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie z dnia 4 lipca 2025 r. w sprawie ustalenia zmian w programie studiów dla kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym w Filii w Bratysławie, że „obecnie program realizowany jest w języku węgierskim i skierowany do studentów z Węgier” (str. 4 uchwały). Zatem jeśli studia skierowane są do osób węgierskojęzycznych, jest nieprawdopodobne, aby takie osoby legitymowały się maturą z języka polskiego. Ponadto przyjęcie zasady, iż warunkiem kwalifikacji jest wynik z dowolnego języka obcego nowożytnego, nie zapewnia rekrutacji kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania efektów uczenia się zakładanych dla kierunku psychologia w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym nowożytnym, ponieważ możliwości wyboru języka, który będzie kontynuowany w trakcie studiów, co pozwoli kandydatowi na nabycie kompetencji językowych na poziomie B2+ ESOKJ, są w programie

studiów ograniczone. Student nie ma możliwości kontynuowania dowolnego języka, a ponadto znajomość języka angielskiego jest psychologowi niezbędna.

Z koncepcji kształcenia wynika, że na kierunek psychologia w Filii w Bratysławie będą przyjmowani kandydaci legitymujących się głównie maturą węgierską, ewentualnie słowacką. Węgierska matura różni się od polskiej pod względem przedmiotów obowiązkowych i poziomu ich zdawania. W wzmiankowanej uchwale w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/2026 nie uwzględniono tego faktu. W odniesieniu do wyników z przedmiotów uwzględnianych w procesie kwalifikowania na studia określono wprawdzie minimalne progi kwalifikacyjne (wynoszą one 120 pkt), jednak progi te nie są dostosowane ani do matury polskiej, ani do matury węgierskiej, a dodatkowo mają charakter formalny, gdyż w odniesieniu nawet do polskich matur są nierealistyczne w kontekście średnich wyników matur z poszczególnych przedmiotów zarówno na poziomie podstawowym, jak i rozszerzonym, które to wyniki są dość niskie. Przy założonych wagach przypisywanych wynikom na poziomie podstawowym (0,5) oraz rozszerzonym (1) i przy bardzo niskiej wadze przypisanej wynikowi z języka obcego na poziomie podstawowym (0,2) osiągnięcie minimalnego progu rekrutacyjnego będzie dla kandydata trudne. Jednocześnie, biorąc pod uwagę względy arytmetyczne, osiągnięcie ustalonego progu 120 pkt wymaga uzyskania albo bardzo wysokich wyników z przedmiotów zdawanych na poziomie podstawowym (blisko 100%, co w świetle średnich wyników matur nie jest szczególnie częste), albo bardzo wysokiego wyniku z przedmiotu zdawanego na poziomie rozszerzonym (w przedziale 80–100%), co również nie jest częste w świetle średnich wyników matur.

Dodatkowo Uczelnia przedstawiła regulamin postępowania kwalifikacyjnego na kierunek psychologia w Filii Bratysławie. W regulaminie tym opisała procedurę rekrutacji na kierunek psychologia w Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” – Filia w Bratysławie, w szczególności ocenę „posiadania kompetencji osobistych i intelektualnych, które warunkują osiągnięcie efektów uczenia się. Wstępne wymagania wobec kandydatów obejmują następujące wymiary: umiejętności komunikacji i współpracy, zdolności refleksyjne, podstawową wrażliwość moralną, motywację do rozwoju osobistego oraz podstawowe umiejętności logicznego i abstrakcyjnego rozumowania”. W związku z powyższym kandydat jest zobowiązany do przedstawienia listu motywacyjnego oraz odbycia „ustrukturyzowanej rozmowy kwalifikacyjnej” (str. 1 procedury). Opisano przebieg rozmowy kwalifikacyjnej. Jednak w wymienionej procedurze (regulaminie) nie podano zasad rzetelnej oceny ani listu motywacyjnego, ani rozmowy kwalifikacyjnej i w związku z tym zasad sporządzania list rankingowych. Nie jest też jednoznacznie wyjaśnione, w jaki sposób w tej procedurze uwzględnia się wyniki matury, choć zdanie „ocenia nie tylko formalne kwalifikacje (świadectwo dojrzałości)” (str. 1 procedury) wskazuje, że posiadanie matury jest jedynie formalną koniecznością do ubiegania się o przyjęcie na kierunek psychologia w Filii w Bratysławie, a podstawą przyjęcia jest pozytywny wyniki rozmowy kwalifikacyjnej. W trakcie wizytacji Uczelnia przedstawiła dokumentację samego przebiegu rozmów rekrutacyjnych i nie budziła ona zastrzeżeń. Niemniej jednak dokumentacja związana z zasadami procesu rekrutacji na kierunek nie jest w pełni spójna.

Zasady rekrutacji przedstawione w uchwale w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/2026 na kierunek psychologia w Filii w Bratysławie oraz w regulaminie postępowania kwalifikacyjnego na kierunek psychologia nie *pozwalają na* kompleksową ocenę wstępnego

przygotowania kandydatów do podjęcia studiów na kierunku psychologia, gdyż nie przedstawiono jednoznacznych zasad rekrutacji kandydatów legitymujących się maturą węgierską i słowacką, a dodatkowo nie podano jednoznacznie sposobu oceny listu motywacyjnego i rozmowy kwalifikacyjnej ani zasad tworzenia list rankingowych osób zakwalifikowanych do przyjęcia na studia. Biorąc pod uwagę powyższe, zarzut zostaje podtrzymany.

Ad 2 i 3. W raporcie z wizytacji stwierdzono, że „analiza sylabusów wskazuje, że wybrane metody nie umożliwiają weryfikacji efektów dotyczących zdobywanych umiejętności praktycznych lub zostały dobrane nieadekwatnie do rodzaju zajęć. Podano przykłady dla zajęć *psychiatria* prowadzonych w formie wykładu, dla których jako metodę weryfikacji przewidziano „aktywność studenta na zajęciach i egzamin pisemny” bez wskazania zakresu oczekiwanej aktywności; dla zajęć *psychologia zdrowia* jako metodę weryfikacji umiejętności i kompetencji przewidziano „aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczną, analizę przypadku, projekt” bez wskazania rodzaju projektu i oczekiwanej aktywności merytorycznej. W przypadku *psychologii społecznej* analiza przypadku i prezentacja miałyby weryfikować osiągnięcie zakładanych efektów w zakresie umiejętności i kompetencji – ponownie bez wskazania rodzaju analizowanych przypadków, celu takiej analizy i zakresu przygotowywanej prezentacji. Proponowane metody nie są zatem zróżnicowane i adekwatnie dobrane do oceny zakładanych efektów, co wskazuje na to, że system weryfikacji osiągania zakładanych efektów uczenia się nie został w Uczelni „Varsovia” dobrze skonstruowany. Co więcej analiza udostępnionych prac etapowych wskazuje na znaczną rozbieżność z zapisami w karcie przedmiotu – rodzaje prac etapowych np. dla zajęć *psychologia zdrowia*, *psychologia procesów poznawczych* są inne niż przewidziane w kartach przedmiotów. Udostępnione przez Uczelnię prace etapowe z *technologii informacyjnej* wskazują, że nieweryfikowane są określone dla zajęć efekty uczenia w zakresie umiejętności”.

W odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia informuje o wprowadzonych zmianach w sylabusach zajęć. Zmiany te są prawidłowe, w zdecydowanej większości przypadków prawidłowo opisano metody weryfikacji efektów uczenia się, w tym w szczególności efektów w zakresie umiejętności. Niemniej jednak istotą zarzutu nie był tylko nieprawidłowy opis metod weryfikacji efektów uczenia zawarty w sylabusie, ale przede wszystkim rozbieżności pomiędzy opisami metod weryfikacji zawartymi w kartach zajęć a przedłożonymi do oceny pracami etapowymi. Rolą Uczelni jest zapewnienie spójności metod weryfikacji z efektami uczenia się w programie studiów i procesie jego realizacji oraz wypracowanie rzetelnych i wiarygodnych mechanizmów weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych przez studentów. Uczelnia nadal nie wypracowała odpowiednich mechanizmów, które umożliwiłyby osiągnięcie spójności pomiędzy deklaracjami zawartymi w dokumentacji, w tym przypadku w sylabusach zajęć, a rzeczywistym stanem rzeczy, czyli praktycznym stosowaniem metod weryfikacji poszczególnych efektów uczenia się. Dlatego w tym przypadku sama deklaracja zamian metod weryfikacji efektów uczenia się w sylabusach zajęć, w większości przypadków słuszna, nie jest wystarczającą przesłanką do zmiany stanowiska PKA w odniesieniu do omawianego kryterium jakościowego. Zarzuty zostają więc podtrzymane.

Ad 4. W odpowiedzi na stwierdzoną nieprawidłowość dotyczącą prowadzenia seminarium magisterskiego przez osoby legitymujące się dorobkiem naukowym w innych dyscyplinach niż psychologia Filia Uczelni w Bratysławie poinformowała, że całkowicie odstąpiła od tego typu praktyk. Zapewniła, że warunkiem sine qua non powierzenia prowadzenia seminarium

magisterskiego jest obecnie posiadanie zarówno wykształcenia, jak i dorobku naukowego w dyscyplinie psychologia. Zajęcia te mogą być realizowane wyłącznie przez specjalistów posiadających kompetencje zgodne z kierunkiem studiów i profilem kształcenia. Uczelnia poinformowała, że pozyskała do zespołu dydaktycznego dr. (...) – specjalistę w zakresie psychologii, legitymującego się znaczącym dorobkiem naukowym i akademickim. Niemniej jednak zamieszczony opis charakterystyki sylwetki prowadzącego wskazuje, że jest on lekarzem, specjalistą w zakresie psychiatrii. Nie podano tytułu jego dysertacji doktorskiej. Nie przedłożono także dokumentów poświadczających deklarację podjęcia przez niego pracy na Uczelni. Dodatkowo w żadnym sylabusie seminarium magisterskiego (przysłano 8 sylabusów, po 2 dla każdej specjalności) nie ma informacji o osobie prowadzącej zajęcia ani koordynującej ich prowadzenie. Zarzut należy zatem podtrzymać.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W ocenie Uczelni zarzut dotyczący braku określenia wstępnych wymagań wobec kandydatów w zakresie wiedzy i umiejętności niezbędnych do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się stanowi rezultat analizy, która nie uwzględniła aktualnego stanu prawnego i faktycznego obowiązujących procedur rekrutacyjnych. Uchwała Senatu Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” nr 01/08/2025 z dnia 28 listopada 2025 r. wprowadziła bowiem kompleksową i spójną modyfikację zasad rekrutacji, która precyzyjnie definiuje wymagania wstępne, opisuje strukturę procesu kwalifikacyjnego oraz przewiduje narzędzia pozwalające na weryfikację, czy kandydat posiada predyspozycje, kompetencje i potencjał niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Zarzut PKA abstrahuje zatem od faktu, że procedury rekrutacyjne zostały już zmienione, dostosowane i ujednoczone zgodnie z wymogami jakościowymi.

Nowa uchwała rekrutacyjna nie tylko wzmacnia transparentność procesu naboru, lecz także precyzyjnie opisuje kryteria, których spełnienie jest konieczne, aby kandydat mógł być zakwalifikowany. Uczelnia uwzględniła specyfikę transgranicznego charakteru Filii w Bratysławie oraz zróżnicowanie społeczno-językowe kandydatów, formułując procedurę w sposób dedykowany, ale jednocześnie jednolity w zakresie zasad oceny. Rekrutacja została zaprojektowana tak, aby kandydaci z Polski, Słowacji i Węgier – czyli trzy grupy dominujące w procesie naboru – mogli w równoprawny sposób ubiegać się o przyjęcie na studia, przy zachowaniu takich samych wymagań merytorycznych, jednak przy odpowiednio dostosowanych ścieżkach formalnych. Zabieg ten odpowiada nie tylko realiom funkcjonowania kierunku w regionie, lecz także zasadzie równości i niedyskryminacji kandydatów, niezależnie od kraju pochodzenia.

Wprowadzone zasady rekrutacji tworzą dwustopniowy, klarowny i obiektywny mechanizm selekcji kandydatów. W pierwszym etapie kandydat zobowiązany jest do przygotowania życiorysu, listu motywacyjnego oraz odbycia rozmowy rekrutacyjnej – obie te formy zostały osadzone w konkretnych, z góry ustalonych skalach punktowych, opisanych w regulacji o przejrzystych kryteriach, dostępnej dla wszystkich kandydatów. Na tym etapie oceniane są predyspozycje osobowościowe i motywacyjne, umiejętność refleksji, zdolność formułowania myśli i argumentów, świadomość specyfiki kierunku psychologia oraz potencjał rozwojowy niezbędny dla osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Jest to więc etap, który w sposób bezpośredni odnosi się do wymagań wstępnych, pozwalając zweryfikować, czy kandydat posiada fundamenty właściwe dla przyszłego psychologa.

Dopiero po uzyskaniu minimalnej liczby punktów na tym etapie kandydat kwalifikuje się do drugiego poziomu selekcji, opartego na klasycznym konkursie świadectw i wyników uzyskanych przy ukończeniu szkoły średniej. Wyniki te są punktowane według ustalonego algorytmu, na których podstawie tworzy się listę rankingową, a do limitu przyjmowani są wyłącznie kandydaci, którzy uzyskali zarówno odpowiednią liczbę punktów na etapie pierwszym, jak i odpowiedni wynik w klasyfikacji rankingowej. W praktyce rozwiązanie to gwarantuje, że na studia przyjmowane są osoby o potwierdzonej motywacji, predyspozycjach, kompetencjach podstawowych i wynikach edukacyjnych. Proces rekrutacyjny został więc zaprojektowany jako wielowymiarowy system selekcji, łączący weryfikację kompetencji miękkich, analitycznych oraz szkolnych – co wprost odpowiada wymaganiom dotyczącym przygotowania do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Co równie istotne, wprowadzony model rekrutacyjny jest całkowicie zgodny ze standardami europejskimi, w ramach których duży nacisk kładzie się na ocenę motywacji, predyspozycji interpersonalnych i autorefleksyjności, a więc tych kompetencji, które są kluczowe dla studiów psychologicznych. Przedstawiony system odpowiada tym wymogom, a jednocześnie jest dostosowany do realiów transgranicznych i wielojęzycznych. W każdym przypadku wymagania wstępne mają charakter rzeczywisty, są mierzalne, obiektywne i oparte na jasno opisanych kryteriach. Kandydat musi wykazać się określonym poziomem przygotowania, który umożliwia mu osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.

Zarzut PKA abstrahuje również od faktu, że Uczelnia bardzo starannie selekcjonuje kandydatów i odrzuca znaczną część zgłoszeń. Tak rygorystyczny dobór studentów, przy ogromnym zainteresowaniu kierunkiem, sam w sobie dowodzi, że proces rekrutacji jest realny i skuteczny, a Uczelnia nie przyjmuje studentów „automatycznie”, lecz formułuje wysublimowane wymagania, których spełnienie jest niezbędne, aby kandydat mógł podjąć studia i osiągnąć efekty uczenia się. Innymi słowy, tam gdzie PKA dopatruje się braku wymagań, w rzeczywistości funkcjonuje system selekcji restrykcyjnej, sformalizowanej i precyzyjnie opisanej.

W świetle przedstawionych argumentów trudno uznać, że Uczelnia nie określiła wymagań wstępnych wobec kandydatów. Procedura rekrutacyjna – po zmianach dokonanych uchwałą Senatu – została w sposób pełny dostosowana do specyfiki kierunku i regionalnego otoczenia, opiera się na mierzalnych kryteriach i realnych narzędziach selekcji, a jej celem jest zagwarantowanie, że studia podejmują osoby przygotowane do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Zarzut PKA jest zatem niezgodny ze stanem faktycznym i nie może stanowić podstawy negatywnej oceny kryterium.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący braku skutecznego, rzetelnego i wiarygodnego systemu sprawdzania i oceniania wszystkich rodzajów efektów uczenia się – w tym w szczególności efektów dotyczących umiejętności – został w Uchwale Prezydium PKA sformułowany w sposób nieadekwatny do stanu faktycznego oraz nieuwzględniający działań podjętych zarówno przed wizytacją, jak i po niej. Prezydium PKA wprost przyznało, że zmodyfikowane przez Uczelnię sylabusy, uwzględniające prawidłowe metody weryfikacji efektów uczenia się, są opracowane właściwie. Samo to stwierdzenie świadczy o tym, że w zakresie założeń programowych oraz formalnej konstrukcji narzędzi oceny efektów uczenia się PKA nie dopatrzyła się błędów ani uchybień. Problem, jaki PKA próbuje uwypuklić, odnosi się nie do programu studiów jako takiego, lecz do hipotetycznej rozbieżności pomiędzy zapisami sylabusów a niektórymi pracami etapowymi przedstawionymi podczas wizytacji.

Uczelnia nie kwestionuje, że w okresie objętym oceną mogły wystąpić jednostkowe sytuacje, w których metody weryfikacji efektów uczenia się zastosowane przez niektórych nauczycieli

akademickich nie były w pełni zbieżne z rozwiązaniami przewidzianymi w sylabusach. Uczelnia wskazuje jednak w sposób jednoznaczny, że zdiagnozowane przez PKA nieprawidłowości miały charakter incydentalny, nie systemowy, oraz wynikały z krótkiego czasu funkcjonowania kierunku i dynamiki wprowadzanych zmian programowych. Co kluczowe, Uczelnia podjęła w tym zakresie natychmiastowe, rozbudowane i systemowe działania naprawcze, obejmujące wyłącznie niezgodność pomiędzy założeniami sylabusów a praktyką dydaktyczną, i wprowadziła takie mechanizmy, które wykluczają możliwość powstania podobnych rozbieżności w przyszłości.

Po pierwsze, przeprowadzono kompleksowe przeszkolenie całej kadry dydaktycznej prowadzącej zajęcia na kierunku psychologia w zakresie prawidłowego stosowania metod weryfikacji efektów uczenia się. Szkolenie obejmowało zarówno kwestie techniczne, związane z dokumentowaniem procesu dydaktycznego i przechowywaniem prac etapowych, jak i aspekty metodyczne, dotyczące doboru odpowiednich narzędzi zgodnie z charakterem zajęć, typem efektów i profilem praktycznym kierunku. Uczelnia wprowadziła również zasadę, że każdy nowo zatrudniony nauczyciel akademicki lub inna osoba prowadząca zajęcia musi obowiązkowo odbyć takie szkolenie przed rozpoczęciem pracy. Rozwiązanie to eliminuje całkowicie problem potencjalnej niewiedzy lub niezajomości standardów przez nowe osoby, co było jednym z czynników, które mogły wpłynąć na obserwowane w przeszłości odstępstwa. Po drugie, Uczelnia znacząco wzmocniła nadzór dydaktyczny poprzez zaostrenie procedury hospitacji zajęć. Hospitacje te zostały ukierunkowane w sposób szczególny na ocenę zgodności między zastosowanymi metodami weryfikacji efektów uczenia się a tymi wskazanymi w sylabusach. W przypadku ujawnienia, że nauczyciel akademicki stosuje metodę inną niż przewidziana w programie studiów, władze Filii przeprowadzają z nim rozmowę dyscyplinującą oraz kierują na obowiązkowe szkolenie uzupełniające. Jeżeli sytuacja powtórzy się po raz drugi, prowadzący zostaje odsunięty od prowadzenia zajęć z danego przedmiotu. Jest to mechanizm zarówno naprawczy, jak i prewencyjny, który jednoznacznie świadczy o tym, że Uczelnia traktuje zgodność praktyki dydaktycznej z programem studiów jako standard o najwyższym priorytecie.

Po trzecie, Filia w Bratysławie wdrożyła szczególnie rygorystyczny nadzór nad realizacją obowiązków dotyczących archiwizacji prac etapowych. Każdy prowadzący zajęcia zobowiązany jest do przekazania stosownej dokumentacji przed rozpoczęciem kolejnego semestru. W przypadku niewywiązania się z obowiązku prowadzący odbywa rozmowę wyjaśniającą, a w przypadku ponownego uchybienia zostaje odsunięty od prowadzenia zajęć. Wzmocnienie tego nadzoru odpowiada precyzyjnie na wskazanie PKA, iż dokumentacja archiwalna stanowi podstawowy element oceny zgodności metod weryfikacji efektów uczenia się z założeniami programu. Uczelnia zapewniła tym samym, że archiwum prac etapowych nie będzie jedynie repozytorium dokumentacji, lecz także narzędziem kontroli jakości.

Po czwarte, Filia wprowadziła nową, zaawansowaną procedurę kontroli zgodności metod weryfikacji efektów uczenia się. Od roku akademickiego 2025/2026 osoby odpowiedzialne za prowadzenie archiwum prac etapowych zostały zobowiązane do opracowywania co semestr zestawień porównawczych, które zestawiają metody faktycznie zastosowane przez prowadzących z metodami przewidzianymi w sylabusach. Zestawienia te są następnie przekazywane do władz jednostki odpowiedzialnej za realizację programu studiów, gdzie podlegają dalszej analizie. Jest to mechanizm o charakterze systemowym, który pozwala nie tylko wykrywać ewentualne nieprawidłowości, ale także monitorować, czy kadra stosuje się do zaleceń szkoleniowych. Jeżeli ujawniona zostanie jakakolwiek rozbieżność, prowadzący

natychmiast kierowany jest na szkolenie uzupełniające; w przypadku powtórzenia się nieprawidłowości zostaje odsunięty od prowadzenia danego przedmiotu.

W świetle tak szeroko zakrojonych działań twierdzenie PKA, jakoby Uczelnia nie posiadała systemu rzetelnego, skutecznego i wiarygodnego weryfikowania efektów uczenia się, jest nie do utrzymania. Uczelnia posiada obecnie system wielopoziomowy, obejmujący jednocześnie aspekt programowy, dydaktyczny, kontrolny, archiwizacyjny i naprawczy. System ten jest w pełni zgodny z europejskimi standardami jakości kształcenia, opiera się na zasadach transparentności, odpowiedzialności kadry dydaktycznej oraz systematycznego monitoringu. Co więcej, Uczelnia wdrożyła rozwiązania, które nie są powierzchowne ani jednorazowe, lecz mają charakter strukturalny, zapewniający trwałość jakości procesu dydaktycznego. Tym samym trudno o bardziej kompletny i adekwatny system weryfikacji niż ten, który obecnie funkcjonuje. Ostatecznie należy podkreślić, że Uczelnia potraktowała ustalenia PKA jako impuls do dalszego wzmocnienia i udoskonalenia procedur wewnętrznych, wprowadzając rozwiązania, które wykraczają poza minimalne standardy wymagane przez przepisy i dobrą praktykę. W tej sytuacji utrzymywanie zarzutu o braku skutecznego systemu weryfikacji efektów uczenia się byłoby nie tylko nieadekwatne, ale wręcz sprzeczne z rzeczywistym stanem faktycznym. Zarzut ten należy zatem uznać za całkowicie bezzasadny.

W ocenie Uczelni zarzut, jakoby poziom wymagań wobec studentów oraz stosowane kryteria oceniania nie pozwalały na różnicowanie stopnia osiągnięcia oczekiwanych efektów uczenia się, jest nieadekwatny, uproszczony i nieuwzględniający procesów jakościowych wdrożonych po wizytacji oraz działań o charakterze systemowym, które zapewniają pełną zgodność praktyki dydaktycznej z wymaganiami europejskiego i krajowego systemu kwalifikacji. Zarzut ten abstrahuje od faktu, że Uczelnia podjęła szereg działań merytorycznych, organizacyjnych oraz szkoleniowych, które w sposób jednoznaczny zapewniają, że zarówno poziom wymagań, jak i stosowane kryteria oceniania odpowiadają charakterystykom właściwym dla poziomu 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz gwarantują możliwość jasnego, przejrzystego i mierzalnego różnicowania stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Po wizytacji PKA Uczelnia przeprowadziła kompleksowe szkolenie kadry dydaktycznej – obejmujące zarówno dotychczasowych nauczycieli akademickich, jak i osoby prowadzące zajęcia na podstawie umów cywilnoprawnych – z zakresu metod weryfikacji efektów uczenia się oraz zasad konstruowania narzędzi oceniania umożliwiających różnicowanie osiągnięć studentów. Szkolenie to nie miało charakteru jednorazowego, lecz stało się trwałym elementem systemu jakości: każdy nowo zatrudniony nauczyciel akademicki przed rozpoczęciem prowadzenia zajęć obowiązkowo przechodzi takie szkolenie. Uczelnia zapewniła tym samym, że każdy prowadzący ma pełną świadomość zarówno metodologii oceniania, jak i zakresu wymagań charakterystycznych dla studiów na poziomie 7 PRK.

Centralnym elementem szkolenia była prezentacja Europejskich Ram Kwalifikacji oraz Polskiej Ramy Kwalifikacji, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyk poziomu 6 i 7, właściwych dla studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich. Prowadzącym wyjaśniono różnice pomiędzy „zawansowaną” a „pogłębioną” głębią efektów uczenia się oraz ich praktyczne konsekwencje dla procesu dydaktycznego. W sposób jednoznaczny poinstruowano kadrę, że wszelkie metody weryfikacji efektów uczenia się na jednolitych studiach magisterskich muszą być tworzone i stosowane w sposób adekwatny do poziomu pogłębionej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, jakie są właściwe dla poziomu 7 PRK. Ten element szkolenia ma kapitalne znaczenie, ponieważ to właśnie

świadomość głębi efektów uczenia się oraz konieczności ich zróżnicowanego mierzenia jest warunkiem prawidłowego różnicowania ocen studenckich.

W trakcie szkolenia szczegółowo omówiono również zasady budowania kryteriów oceniania zgodnych z wymogami przejrzystości, mierzalności, równości i obiektywności. Kadre dydaktyczną poinstruowano, że kryteria oceniania muszą być skonstruowane w sposób umożliwiający studentowi zrozumienie, czego się od niego oczekuje, a jednocześnie pozwalający prowadzącemu na dokonanie rzeczywistego różnicowania poziomu osiągnięcia efektów uczenia się. Uczelnia jednoznacznie wskazała, że oceny muszą być oparte na jasnych progach, skalach punktowych, rubrykach oceny i macierzach pozwalających odróżnić poziom minimalny, zadowalający, dobry, bardzo dobry i wybitny. Tym samym Uczelnia zapewniła ramy metodologiczne, w których nie ma możliwości stosowania uproszczonych kryteriów oceniania, prowadzących do braku zróżnicowania ocen.

Podkreślenia wymaga, że działania te nie ograniczyły się do szkolenia sensu stricto, lecz zostały wpisane w szerszy system nadzoru dydaktycznego. Wzmocniona procedura hospitacji zajęć, wprowadzona po wizytacji PKA, obejmuje nie tylko ocenę zgodności stosowanych metod weryfikacji z sylabusami, lecz także analizę sposobu różnicowania ocen, stosowanych skal punktowych i zasad oceny poszczególnych typów zadań. Jeśli w trakcie hospitacji ujawnione zostanie, że nauczyciel akademicki stosuje kryteria oceniania niepozwalające na zróżnicowane ocenianie efektów uczenia się, prowadzący kierowany jest na obowiązkowe szkolenie uzupełniające; w przypadku powtórzenia nieprawidłowości zostaje odsunięty od prowadzenia zajęć. Mechanizm ten gwarantuje, że jakość oceniania jest na bieżąco monitorowana, a potencjalne uchybienia są natychmiast korygowane.

Wzmocniono również system archiwizacji prac etapowych i ich związek z oceną jakości procesu dydaktycznego. Prace etapowe są nie tylko przechowywane, ale również semestralnie analizowane przez osoby odpowiedzialne za archiwum, które tworzą zestawienia porównujące metody weryfikacji efektów uczenia się oraz stosowane skale ocen z rozwiązaniami przewidzianymi w sylabusach. Zestawienia te przekazywane są władzom jednostki prowadzącej kierunek, co pozwala na identyfikację ewentualnych rozbieżności zarówno w metodach, jak i w sposobach oceniania. Jeśli ujawniona zostanie sytuacja, w której sposób oceniania nie pozwala na zróżnicowanie stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, prowadzący otrzymuje stosowne instrukcje, jest kierowany na szkolenie, a przy ponownym uchybieniu zostaje odsunięty od prowadzenia zajęć.

W efekcie wdrożonych działań Uczelnia dysponuje obecnie wielopoziomowym, spójnym i transparentnym systemem oceniania, który nie tylko umożliwia, lecz w praktyce wymusza różnicowanie stopnia osiągnięcia efektów uczenia się. System ten obejmuje jasno zdefiniowane kryteria oceniania, narzędzia pomiaru, skalę punktową, macierze i rubryki oceny, nadzór przez hospitacje, analizę prac etapowych oraz mechanizmy dyscyplinujące wobec kadry niepełniającej standardów. Równocześnie system ten uwzględnia wymagania Europejskich i Polskich Ram Kwalifikacji, zapewniając zgodność z ich strukturą oraz poziomem trudności właściwym dla kwalifikacji osiąganych na jednolitych studiach magisterskich.

Twierdzenie PKA, że wymagania wobec studentów oraz kryteria oceniania nie pozwalają na różnicowanie stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, nie przystaje do rzeczywistości – ani tej wynikającej z dokumentacji programowej, ani tej wynikającej z praktyki dydaktycznej, ani tej wynikającej z działań naprawczych o charakterze systemowym. System oceniania funkcjonujący obecnie w Uczelni jest w pełni wiarygodny, rzetelny i transparentny, a zarzut PKA należy uznać za bezzasadny.

W ocenie Uczelni zarzut, jakoby planowane seminaria magisterskie nie pozwalały na osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności prowadzenia badań o charakterze naukowym ze względu na rzekomo niewłaściwe planowane powierzenia tych zajęć osobom bez dorobku w dyscyplinie psychologia, jest jednym z najbardziej abstrakcyjnych, hipotetycznych i nie uwzględniających realiów funkcjonowania kierunku elementów całej oceny programowej. Zarzut ten nie tylko abstrahuje od stanu faktycznego, ale również pomija fundamentalną okoliczność, iż w momencie wizytacji Zespołu Oceniającego PKA studia na kierunku psychologia w Filii w Bratysławie znajdowały się dopiero w trzecim roku realizacji pięcioletniego cyklu kształcenia przewidzianego dla jednolitych studiów magisterskich.

Na tym etapie program studiów nie przewidywał jeszcze realizacji seminariów magisterskich ani żadnych zajęć przygotowujących bezpośrednio do procesu dyplomowania. PKA oczekiwała jednak, aby Uczelnia przedstawiła obsady do zajęć, które – zgodnie z programem studiów – miałyby rozpocząć się dopiero za dwa lub trzy lata. Oczekiwanie takie jest nie tylko sprzeczne z logiką organizacji procesu dydaktycznego i racjonalnego zarządzania kadrami, ale również stanowi przykład dokonania oceny potencjalnej, przyszłościowej, a nie oceny stanu faktycznego na dzień wizytacji. Ocenianie Uczelni pod kątem tego, jaką kadrę powinna mieć w roku 2027 lub 2028, podczas gdy wizytacja odbyła się w roku 2025, jest działaniem nieproporcjonalnym, nieadekwatnym i niedającym się pogodzić z zasadą rzetelnej i miarodajnej ewaluacji. Należy przypomnieć, że w szkolnictwie wyższym – zarówno w uczelniach publicznych, jak i niepublicznych – nie istnieje żadna racjonalna, prawna ani ekonomiczna przesłanka, aby zatrudniać promotorów prac magisterskich na kilka lat przed rozpoczęciem zajęć, które mieliby realizować. Gdyby Uczelnia zatrudniała promotorów już od pierwszego roku istnienia kierunku, oznaczałoby to konieczność finansowania wynagrodzeń osób, które przez pierwsze trzy–cztery lata nie prowadziłyby żadnych zajęć dydaktycznych, co byłoby nie tylko nieracjonalne, ale wręcz sprzeczne z zasadą gospodarności, na której opiera się funkcjonowanie uczelni niepublicznych. Model tego typu – który można by określić jako „zatrudnianie kadry na zapas” – doprowadziłby każdą uczelnię do rychłej utraty stabilności finansowej.

Uczelnia stosuje model etapowego, sekwencyjnego budowania kadry, w pełni zgodny z logiką pięcioletniego cyklu kształcenia. Oznacza to, że kadra jest uzupełniana i poszerzana w miarę wchodzenia kierunku w kolejne lata akademickie. Model ten jest nie tylko racjonalny, ale również zgodny z powszechną praktyką akademicką – seminaria magisterskie są obsadzone dopiero wtedy, gdy kierunek osiąga etap ich realizacji. Dlatego też fakt, że na etapie zrealizowanych dwóch lat studiów Uczelnia nie posiadała pełnej obsady seminariów magisterskich, jest nie tylko racjonalny, ale wręcz prawidłowy. Jednocześnie Uczelnia, zgodnie ze swoją deklaracją i przyjętą strategią rozwoju kadry, wzmocniła obsadę kierunku psychologia w sposób bardzo znaczący – i to nie ad hoc, ani nie jako reakcję defensywną na ocenę PKA, lecz jako element naturalnego, planowego rozwijania kierunku wraz z wchodzeniem w kolejne etapy kształcenia. Uczelnia pozyskała wysoko wykwalifikowane specjalistki posiadające wykształcenie psychologiczne, doświadczenie kliniczne oraz dorobek naukowy, które w sposób oczywisty są przygotowane do prowadzenia seminariów magisterskich na najwyższym poziomie. Jak przykład warto w tym miejscu przywołać dr Renátę Cserjési – posiadającą dwa doktoraty, z psychologii oraz z medycyny teoretycznej, z dorobkiem naukowym obejmującym procesy afektywne, poznawcze, neuropsychologiczne i zachowania kliniczne – jest osobą o kwalifikacjach daleko wykraczających poza standard minimum dla promotora prac magisterskich.

W świetle powyższych faktów nie sposób uznać zarzutu PKA za zasadny. Dotyczy on bowiem wyłącznie hipotetycznych scenariuszy „planowanego powierzenia” seminariów, które w momencie wizytacji były zajęciami przyszłymi i z racji etapu rozwoju kierunku nie mogły być jeszcze obsadzone. Aktualny stan kadry natomiast całkowicie eliminuje zastrzeżenia PKA i gwarantuje nie tylko spełnienie minimalnych wymagań, lecz także realizację seminariów magisterskich na poziomie, który w pełni odpowiada wymogom 7 poziomu PRK.

W konsekwencji zarzut ten należy uznać za bezzasadny – dotyczy bowiem stanu hipotetycznego, a nie rzeczywistego, ignoruje etap rozwojowy kierunku oraz nie uwzględnia faktycznych działań kadrowych, które Uczelnia podjęła w sposób planowy i adekwatny.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, jednak nie okazały się one satysfakcjonujące.

Ad zarzutu 1) Uczelnia podniosła, że w uchwale Prezydium PKA nr 910/2025 z dnia 6 listopada 2025 r., w której negatywnie oceniono proces kształcenia na kierunku Psychologia nie uwzględniono aktualnego stanu prawnego i faktycznego w zakresie obowiązujących procedur rekrutacyjnych. Wskazuje na uchwałę Senatu Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” nr 01/08/2025 z dnia 28 listopada 2025 r., która została podjęta w sprawie zmiany poprzednich uchwał regulujących warunki, tryb oraz termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/26. Należy podkreślić, że z oczywistych powodów niemożliwe było uwzględnienie zmian dokonanych w treści tej uchwały skoro podjęta została ona przez Senat Uczelni już po podjęciu uchwały przez Prezydium PKA. Sugerowanie nieprawidłowego przeprowadzenia analizy stanu faktycznego, która poprzedzała wydanie oceny negatywnej w dniu 6 listopada 2025 r. (uchwała Prezydium PKA nr 910/2025) poprzez nieuwzględnienie wprowadzonych zmian w dniu 28 listopada 2025 r. (uchwała Senatu Uczelni) nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołączono treść uchwały Senatu nr 01/11/2015 Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” z dnia 29 listopada 2025 r., która podjęta została w sprawie zmiany warunków rekrutacji określonych wcześniejszej przyjętymi uchwałami. Wśród załączników do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie znalazła się natomiast wspomniana wyżej uchwała nr 01/08/2025. Dokument takiego braku na stronie Biuletynu Informacji Publicznej UBiNS Varsovia (<https://varsovia.study/uczelnia-biznesu-i-nauk-stosowanych-varsovia-warszawa/bip/#398-401-uchwaly-senatu> dostęp luty 2026).

Na podstawie uchwały nr 01/11/2025 zostały określone minimalne progi punktowe wymagane do przyjęcia na studia na kierunku psychologia (§ 20) oraz limit przyjęć dla Filii w Bratysławie, wynoszący łącznie 250 osób (100 na studiach stacjonarnych oraz 150 na studiach niestacjonarnych). W załączniku nr 10 do wzmiankowanej wyżej uchwały, określającym szczegółowe warunki rekrutacji na studia w Filii w Bratysławie, ustalono minimalny próg punktowy, który niezależnie od rodzaju matury wynosi 120 pkt. W wykazie wyników maturalnych, które będą brane pod uwagę w postępowaniu kwalifikacyjnym na jednolite studia magisterskie na kierunku psychologia, uwzględnione zostały wyniki z dwóch przedmiotów do wyboru spośród następujących: język polski (lub odpowiednio język angielski, język węgierski, język słowacki), matematyka, geografia, biologia, historia, wiedza o społeczeństwie oraz wynik z dowolnego języka obcego nowożytnego (innego niż język wykładowy). Ustalono także sposób przeliczenia wyników

egzaminów maturalnych z powyższych przedmiotów, które zostały określono niezależnie dla wyników uzyskanych przez kandydatów posługujących się świadectwami uzyskanymi w polskim, węgierskim lub słowackim systemie szkolnictwa. Nie przedstawiono uzasadnienia przyjęcia określonych, zróżnicowanych wartości przeliczników dla poszczególnych grup kandydatów, co uniemożliwia ocenę w jakim stopniu w stosunku do kandydatów posługujących się świadectwami wydanymi w różnych systemach szkolnictwa zachowana została zasada równych szans w procesie naboru na studia.

Przyjęte zasady rekrutacji w dalszym ciągu nie zapewniają naboru kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania efektów uczenia się zakładanych dla kierunku psychologia w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym nowożytnym. Przyjęto bowiem zasadę, iż warunkiem kwalifikacji jest wynik z dowolnego języka obcego nowożytnego. Jednak po przyjęciu na studia nie ma możliwości kontynuowania kształcenia w zakresie dowolnego języka. Oznacza to, że w przypadku części osób, które spełniły warunki rekrutacyjne i zostały przyjęte na studia, nie będzie zagwarantowana możliwość nabycia kompetencji językowych na poziomie B2+ ESOKJ.

We wzmiankowanej uchwale w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/2026 utrzymano zakwestionowane wcześniej progi kwalifikacji (wynoszą one 120 pkt). Nie podjęto więc odpowiednich działań naprawczych w tym zakresie. W dalszym ciągu także stosowana będzie procedura rekrutacyjna składająca się z dwóch etapów, gdzie w pierwszym etapie kandydat składa życiorys i list motywacyjny oraz odbywa ustrukturyzowaną, internetową rozmowę kwalifikacyjną a dopiero w etapie drugim uwzględniane są wyniki maturalne. W odniesieniu do etapu pierwszego zastosowanie ma regulamin postępowania kwalifikacyjnego na kierunek psychologia. Prawidłowość tej części procedury rekrutacyjnej została zakwestionowana w uchwale Prezydium PKA nr 910/2025 z dnia 6 listopada 2025 r. Uczelnia nie podjęła działań naprawczych w tym zakresie. Regulamin ten nie przedstawia zasad rzetelnej oceny ani listu motywacyjnego, ani rozmowy kwalifikacyjnej i w związku z tym zasad sporządzania list rankingowych.

Zasady rekrutacji przedstawione w uchwale Senatu UBINS Varsovia nr 01/11/2025 w sprawie warunków, trybu oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji oraz sposobu jej przeprowadzenia w roku akademickim 2025/2026 na kierunek psychologia w Filii w Bratysławie oraz w regulaminie postępowania kwalifikacyjnego na kierunek psychologia nie pozwalają na kompleksową ocenę wstępnego przygotowania kandydatów do podjęcia studiów na kierunku psychologia, gdyż nie przedstawiono jednoznacznych zasad rekrutacji kandydatów pozwalających na równe traktowanie osób legitymujących się maturą polską, węgierską i słowacką, a dodatkowo nie podano jednoznacznie sposobu oceny listu motywacyjnego i rozmowy kwalifikacyjnej ani zasad tworzenia list rankingowych osób zakwalifikowanych do przyjęcia na studia.

Ad zarzutu 2) Uczelnia zadeklarowała we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podjęcie szeregu działań mających na celu zniwelowanie postawionego zarzutu, którego istotą była rozbieżność między opisami metod weryfikacji efektów uczenia się zamieszczonymi w kartach zajęć a metodami faktycznie stosowanymi w przypadku poszczególnych zajęć, która to rozbieżność została stwierdzona w trakcie oceny programowej. Uczelnia stoi także na stanowisku, że zarzut sformułowany w uchwale Prezydium PKA nr 910/2025 jest nieadekwatny i nie uwzględnia działań podjętych przez Uczelnię zarówno przed wizytacją, jak i po niej. W swoich

wyjaśnieniach Uczelnia nie wskazuje które z podjętych działań zostały zrealizowane przed, w trakcie lub po przeprowadzeniu oceny programowej.

Jednym z opisanych działań ma być kompleksowe przeszkolenie całej kadry dydaktycznej obejmujące kwestie techniczne, związane z dokumentowaniem procesu dydaktycznego i przechowywaniem prac etapowych. Szkolenie to dotyczyło także doboru odpowiednich narzędzi zgodnie z charakterem zajęć i efektów uczenia się. Uczelnia zadeklarowała także wprowadzenie zasady, zgodnie z którą każdy nowo zatrudniony nauczyciel akademicki lub inna osoba prowadząca zajęcia musi obowiązkowo odbyć takie szkolenie przed rozpoczęciem pracy. W opinii Wnioskodawcy działanie to *„eliminuje całkowicie problem potencjalnej niewiedzy lub niezajomości standardów przez nowe osoby, co było jednym z czynników, które mogły wpłynąć na obserwowane w przeszłości odstępstwa”*.

Drugim deklarowanym działaniem jest wzmocnienie nadzoru dydaktycznego poprzez zmianę w procedurze odbywania hospitacji zajęć. Zostały one silnie ukierunkowane na ocenę zgodności między zastosowanymi metodami weryfikacji efektów uczenia się a tymi wskazanymi w sylabusach. Zadeklarowano jednocześnie, że w przypadku ujawnienia nieprawidłowości w tym zakresie przeprowadzana jest z nauczycielem rozmowa dyscyplinująca oraz kierowany jest on na obowiązkowe szkolenie uzupełniające a w przypadku powtórnego pojawienia się podobnych uchybień zostaje on odsunięty od prowadzenia zajęć z danego przedmiotu.

Kolejnym działaniem wspomnianym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest wdrożenie rygorystycznego nadzoru nad procesem archiwizacji prac etapowych, który zobowiązuje prowadzących zajęcia do przekazania stosownej dokumentacji przed rozpoczęciem kolejnego semestru. W przypadku niewywiązania się z obowiązku z prowadzącym odbywana jest rozmowa wyjaśniająca, a w przypadku ponownego uchybienia zostaje odsunięty od prowadzenia zajęć. Zdaniem Uczelni po wprowadzeniu tego rozwiązania *„archiwum prac etapowych nie będzie jedynie repozytorium dokumentacji, lecz także narzędziem kontroli jakości”*.

Innym zadeklarowanym działaniem jest wprowadzenie nowej procedury kontroli zgodności metod weryfikacji efektów uczenia się. Osoby odpowiedzialne za prowadzenie archiwum prac etapowych zostały zobowiązane do opracowywania co semestr zestawień porównawczych umożliwiających ocenę godności metod faktycznie stosowanych przez prowadzących z metodami przewidzianymi w sylabusach. Zgodnie z informacją zamieszczoną w wniosku zestawienia te są następnie przekazywane do władz jednostki odpowiedzialnej za realizację programu studiów, gdzie podlegają dalszej analizie. Zdaniem Uczelni działanie to pozwala nie tylko wykrywać ewentualne nieprawidłowości, ale także monitorować, czy kadra stosuje się do zaleceń szkoleniowych. Niestosowanie się do zaleceń skutkuje podobnymi konsekwencjami wobec prowadzących jak w przypadku dwóch wcześniej opisanych działań: szkolenie uzupełniające a w przypadku powtórzenia się nieprawidłowości odsunięcie od prowadzenia danego przedmiotu.

Zdaniem Uczelni oznacza to istnienie *„systemu rzetelnego, skutecznego i wiarygodnego weryfikowania efektów uczenia się”*, który obejmuje *„jednocześnie aspekt programowy, dydaktyczny, kontrolny, archiwizacyjny i naprawczy”*. Należy jednak zauważyć, że pełna ocena działań podjętych przez Uczelnię nie jest możliwa w sytuacji, w której poszczególne procedury zostały tylko pobieżnie opisane. Nie dołączono do wniosku dodatkowych dokumentów, które umożliwiłyby rzetelną ocenę wprowadzonych modyfikacji w procedurach. Nie przedstawiono

także pełnych treści poszczególnych procedur oraz nie określono kompetencji osób, które nadzorują te procedury lub wykonują działania związane z wprowadzonymi procedurami.

Ad zarzutu 3) Uczelnia zadeklarowała podjęcie szeregu działań, które nakierowane miałyby być na zniwelowanie postawionego zarzutu, którego istotą było stosowanie nieprecyzyjnych kryteriów oceniania, które nie pozwalają na efektywne różnicowanie stopnia osiągnięcia oczekiwanych efektów uczenia się. Wśród działań, które zdaniem Uczelni taki efekt przyniosą wymieniono kompleksowe szkolenie kadry dydaktycznej z zakresu metod weryfikacji efektów uczenia się oraz zasad konstruowania narzędzi oceniania umożliwiających różnicowanie osiągnięć studentów. Jak zapewnia Uczelnia, objęło ono także osoby zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych i stało się trwałym elementem systemu jakości, gdyż każdy nowo zatrudniony nauczyciel akademicki przed rozpoczęciem prowadzenia zajęć obowiązkowo przechodzi takie szkolenie. Innym deklarowanym działaniem ma być zmiana w procedurze hospitacji zajęć, wprowadzona po wizytacji PKA. Hospitacja zajęć obejmuje nie tylko ocenę zgodności stosowanych metod weryfikacji z sylabusami, lecz także analizę sposobu różnicowania ocen, stosowanych skal punktowych i zasad oceny poszczególnych typów zadań. Do działań nakierowanych na usunięcie nieprawidłowości wskazanych w treści zarzutu zaliczono także zmiany w funkcjonowaniu systemu archiwizacji prac etapowych, które „są nie tylko przechowywane, ale również semestralnie analizowane przez osoby odpowiedzialne za archiwum, które tworzą zestawienia porównujące metody weryfikacji efektów uczenia się oraz stosowane skale ocen z rozwiązaniami przewidzianymi w sylabusach”.

Należy jednak ponownie podkreślić, że poszczególne procedury zostały przedstawione bez podania szczegółowych rozwiązań. Nie dołączono do wniosku dodatkowych dokumentów, które umożliwiłyby rzetelną ocenę wprowadzonych modyfikacji w procedurach. Nie przedstawiono także pełnych treści poszczególnych procedur oraz nie określono kompetencji osób, które nadzorują te procedury lub wykonują działania związane z wprowadzonymi procedurami.

Opisane działania nie przełożyły się także na korektę zapisów w kartach poszczególnych zajęć. Uczelnia nie przedstawiła dokumentu, który prezentowałby efekty podjętych działań. W związku z powyższym, pomimo, że wymienione działania potencjalnie mogłyby przynieść rezultat w postaci usunięcia nieprawidłowości wskazanych w treści zarzutu, brak precyzyjnego opisu poszczególnych działań oraz sposobów ich realizacji nie uzasadnia twierdzenia, że przywołane działania prowadzą do pełnego i efektywnego zniwelowania zarzutu, w szczególności na brak informacji o tym jak działania te odnoszą się do programu kształcenia, którego elementem są karty zajęć.

Ad zarzutu 4) We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy poinformowano, że „w ocenie Uczelni zarzut, jakoby planowane seminaria magisterskie nie pozwalały na osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności prowadzenia badań o charakterze naukowym ze względu na rzekomo niewłaściwe planowane powierzenia tych zajęć osobom bez dorobku w dyscyplinie psychologia, jest jednym z najbardziej abstrakcyjnych, hipotetycznych i nie uwzględniających realiów funkcjonowania kierunku elementów całej oceny programowej”. Podkreśla się także, że „w momencie wizytacji Zespołu Oceniającego PKA studia na kierunku psychologia w Filii w Bratysławie znajdowały się dopiero w trzecim roku realizacji pięcioletniego cyklu kształcenia przewidzianego dla jednolitych studiów magisterskich”. Z tego względu Uczelnia uznaje, że oczekiwanie by w trakcie Oceny Programowej zaprezentowana została kadra nauczycieli akademickich, którym powierzone zostanie prowadzenie seminarium magisterskiego, które

będzie faktycznie realizowane za dwa lub trzy lata, jest „nie tylko sprzeczne z logiką organizacji procesu dydaktycznego i racjonalnego zarządzania kadrami, ale również stanowi przykład dokonania oceny potencjalnej, przyszłościowej, a nie oceny stanu faktycznego na dzień wizytacji”.

Uczelnia nie zaprezentowała informacji pozwalających stwierdzić, że podjęto skuteczne działania nakierowane na usunięcie wskazanych nieprawidłowości. Nie przedstawiono listy osób, którym powierzone zostanie prowadzenie zajęć w ramach seminarium magisterskiego. W wyjaśnieniach przywołano tylko jedno nazwisko osoby, której dorobek naukowy, kompetencje i wykształcenie gwarantowałyby osiąganie przez studentów zakładanych dla seminarium magisterskiego efektów uczenia się. Zatrudnienie jednej osoby w sytuacji, gdy w każdym cyklu kształcenia planuje się nabór 250 studentów, nie można uznać za działania, które prowadzą do rozwiązania problemu wskazanego w treści zarzutu.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 3.

W odniesieniu do kryterium 4:

1. Brak możliwości osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się właściwych dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji ze względu na brak w kadrze osób z dorobkiem naukowym w dyscyplinie psychologia.
2. Nieprawidłowe powierzenie prowadzenia na kierunku zajęć takich jak: *podstawy metodologii badań psychologicznych, mózgowy mechanizmy funkcji umysłowych, psychologia emocji i motywacji*, co nie pozwala na osiągnięcie przez studentów wszystkich kierunkowych efektów uczenia się.
3. Brak możliwości zapewnienia prawidłowego prowadzenia prac dyplomowych na kierunku psychologia ze względu na planowane powierzanie prowadzenia seminarium magisterskiego osobom bez stopni naukowych w dyscyplinie psychologia.
4. Niestabilność kadry i stosunkowo niewielka liczba osób zatrudnionych w Filii w Bratysławie na podstawie umowy o pracę. Przy liczbie studentów w pełnym cyklu kształcenia stwarza to ryzyko nieprawidłowej organizacji procesu kształcenia.
5. Niepełne stosowanie zasad polityki kadrowej i niejasność co do przekładania na politykę kadrową danych uzyskiwanych w procesie hospitacji zajęć oraz oceny zajęć dydaktycznych przez studentów.

Ad 1 i 4. W odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia potwierdziła, że w ramach kompleksowego przeglądu programu studiów oraz składu kadry dydaktycznej stwierdzono, że uzasadnione jest zwiększenie liczby wykładowców posiadających stopień naukowy w dyscyplinie psychologia. W związku z tym podjęła starania o zatrudnienie wykładowców posiadających stopień doktora.

W trakcie wizytacji stwierdzono w kadrze przewidzianej do prowadzenia zajęć na kierunku psychologia tylko sześć osób reprezentujących dyscyplinę psychologia, w tym jedynie 3 osoby – jedna osoba z tytułem naukowym oraz dwie osoby z tytułem magistra – zatrudnione w oparciu o umowę o pracę. Dorobek naukowy pozostałej kadry akademickiej nie jest również, w większości przypadków, związany z dyscypliną psychologia. Zgodnie z podanymi informacjami część kadry kierunku (zidentyfikowano 6 takich osób) dysponuje doświadczeniem praktycznym w zakresie

psychologii. Władze Filii w Bratysławie przedstawiły zespołowi oceniającemu oświadczenie o działaniach podejmowanych w celu zmiany sytuacji kadrowej (dokument „Nota wyjaśniająca. Wzmocnienie struktury nauczania zajęć praktycznych i teoretycznych” z 18 kwietnia 2024 r.).

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia przesłała karty charakterystyki 16 nauczycieli akademickich, jednak w przypadku 13 osób z tej listy Uczelnia nie wprowadziła żadnych uzupełnień w porównaniu ze stanem faktycznym opisanym w raporcie samooceny oraz zaktualizowanym w trakcie wizytacji, gdyż dorobek naukowy i doświadczenie praktyczne tych osób zostały ocenione przez zespół oceniający PKA w trakcie wizytacji. Uczelnia poinformowała o zaangażowaniu trzech nowych osób w proces dydaktyczny: jedna z nich to mgr psychologii, druga to dr psychiatrii (choć w dokumentacji brak tematu pracy doktorskiej), a trzecia – dr pedagogiki (w dokumentacji także brak tematu pracy doktorskiej). Uczelnia deklaruje chęć zatrudnienia kilku innych osób, specjalistów psychologii, niemniej jednak nie przesłała kart charakterystyki tych nauczycieli, zatem nie wiadomo, jakim dorobkiem naukowym bądź doświadczeniem praktycznym będą się one legitymowały. Nie przesłano także oświadczeń/deklaracji nauczycieli o zamiarze podjęcia pracy w Filii w Bratysławie. Podejmowane działania w celu zapewnienia kadry dla kierunku są niewystarczające, w szczególności biorąc pod uwagę poziom rekrutacji (100 osób na studia stacjonarne i 150 osób na studia niestacjonarne), i wskazują, że Uczelnia nie ma wypracowanej racjonalnej polityki kadrowej i nie zapewnia stabilności kadry w celu realizacji zajęć dydaktycznych.

Ad 2. W odniesieniu do nieprawidłowej obsady zajęć *podstawy metodologii badań psychologicznych* Uczelnia wskazała jako prowadzącego profesora, jednak nie przedstawiła jego dorobku naukowego ani doświadczenia praktycznego. W wypadku zajęć *mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych* wskazała do prowadzenia zajęć dwóch doktorów, jednak nie przedstawiła ich dorobku naukowego ani doświadczenia praktycznego. Jeśli chodzi o zajęcia *psychologia emocji i motywacji* wskazała jako prowadzącego doktora habilitowanego, jednak nie przedstawiła jego dorobku naukowego ani doświadczenia praktycznego. W rezultacie nie można ocenić poprawności obsady wymienionych zajęć dydaktycznych.

Ad 3. Wyjaśnienia Uczelni przedstawione w odniesieniu do kryterium 3 wskazują, że Uczelnia nadal nie zapewnia prawidłowego prowadzenia prac dyplomowych na kierunku psychologia, ponieważ nie przewiduje powierzenia prowadzenia zajęć seminaryjnych nauczycielowi legitymującemu się stopniem/tytułem w dyscyplinie psychologia.

Ad 5. Uczelnia poinformowała, że w wewnętrznym systemie zapewniania jakości kształcenia funkcjonuje procedura hospitacji zajęć i ocen zajęć dydaktycznych przez studentów. Hospitacje i oceny są traktowane jako jeden z podstawowych elementów systemu monitorowania jakości kształcenia i mają realny wpływ na decyzje kadrowe, w tym w szczególności na obsadę zajęć dydaktycznych. Wyniki hospitacji i ankiet są analizowane i stanowią jedno z głównych kryteriów oceny pracy nauczyciela akademickiego. Prawdopodobnie to relatywnie krótki okres funkcjonowania kierunku spowodował błędne wrażenie, że dane te nie są wykorzystywane w polityce kadrowej. Do odpowiedzi na raport z wizytacji załączono 4 protokoły hospitacji zajęć. W protokołach tych merytorycznie oceniono zajęcia, niemniej jednak na tym etapie trudno stwierdzić, w jakim stopniu wyniki hospitacji są wykorzystywane w polityce kadrowej.

Stan kadrowy, jak wynika z powyższej charakterystyki, nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć ze względu na nieodpowiednią liczbę nauczycieli legitymujących się stopniem/tytułem w dyscyplinie psychologia oraz strukturę kwalifikacji kadry, brak kompletnych informacji na temat

formy zatrudnienia osób deklarowanych jako kadra kierunku psychologia oraz pisemnych oświadczeń o zgodzie na prowadzenie zajęć w Filii w Bratysławie. Brak też informacji o obciążeniu godzinowym nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, jak również skutecznej polityki kadrowej, sprzyjającej stabilizacji kadry i racjonalnemu oraz konstruktywnemu planowaniu i zaspokajaniu potrzeb kadrowych. W konsekwencji wszystkie zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 4 zostają podtrzymane.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W ocenie Uczelni zarzut dotyczący braku możliwości osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się właściwych dla poziomu 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji z powodu niedostatecznego – zdaniem PKA – dorobku naukowego części kadry w dyscyplinie psychologia wynika z błędnego założenia metodologicznego oraz nie uwzględnia realiów funkcjonowania kierunku na etapie, w którym przeprowadzono wizytację. Kierunek psychologia w Filii w Bratysławie jest kierunkiem nowym, uruchomionym na podstawie pozwolenia z 2022 roku, a na moment oceny programowej Uczelnia zrealizowała jedynie dwa pierwsze lata z pięcioletniego cyklu kształcenia właściwego dla jednolitych studiów magisterskich. Zespół oceniający dokonywał zatem oceny kadry przeznaczonej do realizacji jedynie dwóch pierwszych lat programu, a nie oceny potencjału kadrowego dla całego, końcowego etapu kształcenia. Oczekiwanie, że po drugim roku funkcjonowania kierunku kadra miałaby być kompletna w takim stopniu, jak na zakończeniu piątego roku studiów, jest nie tylko nierealistyczne, ale również pozostaje w sprzeczności z logiką organizacji studiów jednolitych, które rozwijają się etapowo: zarówno w zakresie realizowanych treści, jak i zapotrzebowania kadrowego na poszczególnych latach. W tym kontekście należy przypomnieć, że zgodnie z zasadami racjonalnego zarządzania zasobami dydaktycznymi uczelnia kompletowała kadrę w sposób adekwatny do zaawansowania cyklu kształcenia. Na pierwszych latach studiów dominują treści podstawowe, ogólnopsychologiczne, metodologiczne i wprowadzające, które – zgodnie z praktyką europejską – mogą być realizowane zarówno przez psychologów-praktyków, jak i przez specjalistów posiadających dorobek w dyscyplinach komplementarnych (pedagogika, socjologia, nauki o zdrowiu, nauki o zarządzaniu) pod warunkiem, że posiadają odpowiednie przygotowanie merytoryczne. Dopiero lata końcowe wymagają udziału bardziej wyspecjalizowanej kadry klinicznej, diagnostycznej i terapeutycznej. Tymczasem PKA dokonała oceny, jakby kierunek znajdował się na etapie finalnym, a nie – jak miało to miejsce w rzeczywistości – na wczesnym etapie realizacji podstaw teoretycznych programu. Tego rodzaju założenie stało się podstawą formułowania nieproporcjonalnych wniosków o braku możliwości osiągnięcia efektów na poziomie 7 PRK, co jest rozumowaniem całkowicie oderwanym od rzeczywistości.

Co więcej, Uczelnia – reagując na uwagi zawarte w raporcie powizytacyjnym – w sposób znaczący rozbudowała kadrę, pozyskując wysoko wykwalifikowanych specjalistów w zakresie psychologii klinicznej, psychologii zdrowia, neuropsychologii oraz terapii. Wśród nowo zatrudnionych osób szczególne znaczenie mają trzy naukowczynie i praktyczki o wybitnych kompetencjach psychologicznych, których doświadczenie naukowe i kliniczne w pełni odpowiada standardom oczekiwanym przez PKA. (...), posiadająca tytuły naukowe Bachelor of Science i Master of Science z psychologii – uzyskane odpowiednio na Katolickim Uniwersytecie im. Piotra Pázmánya oraz Uniwersytecie im. Loránda Eötvösa – dysponuje także podyplomowym wykształceniem specjalistycznym w zakresie psychologii seksualnej,

ukończyła prestiżowe szkolenia psychoterapeutyczne i kontynuuje kształcenie w obszarze psychologii uzależnień. Jej profil łączy kompetencje kliniczne z doświadczeniem praktycznym, co jest nieodzowne w realizacji efektów właściwych dla profilu praktycznego kierunku.

Drugą osobą jest (...) – absolwentka studiów licencjackich i magisterskich z psychologii na Uniwersytecie w Pécs, specjalistka z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. Ukończyła liczne szkolenia terapeutyczne, w tym w zakresie terapii relaksacyjnej, symbolicznej oraz arteterapii, a obecnie finalizuje rozprawę doktorską w Instytucie Psychologii ELTE, dotyczącą zastosowania arteterapii w rozwijaniu odporności emocjonalnej. Jej kompetencje nie tylko podnoszą potencjał kierunku, ale także poszerzają jego profil kliniczno-terapeutyczny na najwyższym poziomie.

Trzecia osoba – dr (...) – jest przykładem kadry o w pełni ukształtowanym dorobku naukowym na poziomie międzynarodowym. Posiada doktorat z medycyny teoretycznej uzyskany na Uniwersytecie w Pécs oraz doktorat z psychologii obroniony na Université Catholique de Louvain w Belgii. Jej rozprawy doktorskie, dotyczące procesów afektywnych, poznawczych, świadomości i zachowania w zaburzeniach odżywiania, stanowią dorobek naukowy odpowiadający najwyższym standardom psychologii klinicznej i neuropsychologii. Ponadto ukończyła specjalistyczne studia z neuropsychologii, co czyni ją osobą w pełni kompetentną do prowadzenia przedmiotów wymagających zarówno zaawansowanej wiedzy teoretycznej, jak i praktyki diagnostycznej. Obecność tak wybitnych specjalistek w kadrze jednoznacznie wskazuje, że Uczelnia nie tylko zapewnia możliwość osiągnięcia efektów właściwych dla poziomu 7 PRK, ale czyni to w sposób przekraczający standard minimalny, wprowadzając do dydaktyki dorobek imponująco wysokiej klasy.

Wszystkie te osoby – a także inni nowo zatrudnieni dydaktycy – zostały pozyskane po złożeniu odpowiedzi na raport powizytacyjny, co jednoznacznie świadczy o tym, że Uczelnia aktywnie i konsekwentnie wzmacnia potencjał kadrowy, reagując niezwłocznie na uwagi Zespołu Oceniającego. Proces ten, oparty na racjonalnym modelu etapowego uzupełniania kadry adekwatnie do rozwoju programu pięcioletniego, jest w pełni zgodny z logiką jednolitych studiów magisterskich i stanowi standardową praktykę w szkolnictwie wyższym.

Wreszcie należy podkreślić, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie ma profil praktyczny. Oznacza to, że osiągnięcie efektów 7 PRK zależy nie tylko – a często nawet nie przede wszystkim – od dorobku naukowego kadry, lecz od jej zdolności do prowadzenia zajęć w sposób warsztatowy, superwizyjny, kliniczny, diagnostyczny i praktyczny. Kompetencje praktyków psychologii, terapeutów, diagnostów i interwentów są w profilu praktycznym równie ważne jak kompetencje naukowe, a często nawet bardziej adekwatne do specyfiki efektów uczenia się, które muszą być osiągnięte na poziomie „pogłębionym”. To właśnie praktycy – osoby prowadzące terapię, diagnozujące zaburzenia psychiczne, realizujące interwencje kryzysowe – posiadają umiejętności niezbędne do przygotowania studentów do pracy w zawodzie psychologa. Uczelnia zapewniła zatem kadrę nie tylko adekwatną, ale w znaczącej części optymalną dla profilu praktycznego kierunku.

W świetle przedstawionych faktów zarzut PKA jest nieuzasadniony, opiera się na błędnym założeniu co do momentu rozwoju kierunku oraz nie uwzględnia działań kadrowych podjętych przez Uczelnię. Uczelnia w sposób jednoznaczny zapewnia możliwość realizacji efektów uczenia się właściwych dla poziomu 7 PRK, a jej kadra – zarówno obecna, jak i nowo pozyskana – w pełni gwarantuje właściwy poziom merytoryczny, dydaktyczny i praktyczny. Zarzut ten powinien zostać uznany za bezzasadny.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący rzekomo nieprawidłowego powierzenia zajęć z takich obszarów, jak podstawy metodologii badań psychologicznych, mózgowo mechanizmy funkcji umysłowych czy psychologia emocji i motywacji, nie znajduje oparcia w aktualnym stanie faktycznym oraz nie uwzględnia podjętych działań naprawczych, które w sposób jednoznaczny zapewniają prawidłową, w pełni adekwatną i merytorycznie spójną obsadę tych przedmiotów. Należy przede wszystkim zauważyć, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie znajduje się w ciągłym rozwoju, zaś wizytacja PKA odbyła się po drugim roku realizacji programu studiów, a więc na etapie, który z natury charakteryzuje się ewolucją kadry dydaktycznej, dostosowywaniem obsad do kolejnych modułów programu oraz uzupełnianiem zespołu o specjalistów odpowiadających profilowi poszczególnych przedmiotów. Uczelnia od początku deklarowała wolę systematycznego wzmocnienia kadry dydaktycznej w miarę rozwoju kierunku i tę deklarację konsekwentnie realizuje.

W następstwie uwag zawartych w raporcie powizytacyjnym Uczelnia dokonała szczegółowej analizy obsady zajęć oraz wprowadziła zmiany, które zapewniają pełną zgodność kwalifikacji prowadzących z wymaganiami treści programowych. Zmiany te były zarówno konieczne, jak i naturalne w świetle etapowego charakteru studiów jednolitych magisterskich oraz rozszerzającego się katalogu przedmiotów wymagających wysokiej specjalizacji psychologicznej. Najbardziej znaczące wzmocnienia dotyczą zajęć, które w ocenie PKA wymagały doprecyzowania obsady, i to właśnie w tych obszarach kadra została wzbogacona o osoby o najwyższych kompetencjach, których dorobek naukowy i praktyczny jednoznacznie gwarantuje osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się.

Najlepszym przykładem właściwego dopasowania kompetencji do powierzonych zajęć jest dr (...), której kwalifikacje naukowe i kliniczne są wybitne nawet na tle wysokich wymagań kierunku psychologia. Dr (...) posiada dwa doktoraty – z medycyny teoretycznej oraz z psychologii – obronione odpowiednio na Uniwersytecie w Pécs oraz na Université Catholique de Louvain w Belgii. Obie rozprawy doktorskie poświęcone były procesom afektywnym, poznawczym, neuropsychologicznym i behawioralnym w kontekście zaburzeń odżywiania, co doskonale wpisuje się zarówno w obszar psychologii emocji i motywacji, jak i w problematykę mózgowych mechanizmów funkcji umysłowych. Jej dorobek naukowy obejmuje badania nad percepcją, świadomością, przetwarzaniem emocjonalnym oraz funkcjonowaniem poznawczym człowieka – a więc dokładnie te obszary, które stanowią fundament przedmiotów przekazanych jej do prowadzenia. Dodatkowo ukończone studia neuropsychologiczne dają jej szczególne kompetencje do prowadzenia zajęć wymagających znajomości biologicznych podstaw zachowania i procesów umysłowych. W świetle powyższego twierdzenie, że obsada tych przedmiotów jest niewłaściwa, jest nie do utrzymania: dr Cserjési należy do grupy specjalistów o unikalnie interdyscyplinarnym profilu, który idealnie odpowiada charakterowi zajęć dotyczących funkcji poznawczych, neuropsychologii oraz emocji i motywacji.

Podobnie adekwatna i merytoryczna jest obsada zajęć z zakresu podstaw metodologii badań psychologicznych, które powierzono dr (...). Jej specjalizacja w metodach ilościowych, statystyce oraz analizie danych, a także doświadczenie badawcze w zakresie psychologii empirycznej czynią ją osobą absolutnie właściwą do realizacji tego modułu. Współczesna psychologia opiera się na zaawansowanych metodach ilościowych i statystycznych, a możliwość kształcenia studentów przez osobę posiadającą wyraźny profil metodologiczny stanowi znaczącą wartość dodaną, szczególnie w kontekście wymogów poziomu 7 PRK. Powierzenie tego przedmiotu badaczce specjalizującej się w metodach ilościowych jest rozwiązaniem wzorcowym, zgodnym z europejskimi standardami kształcenia psychologów.

Wprowadzone przez Uczelnię zmiany w obsadzie kadrowej doprowadziły do uzyskania pełnej spójności pomiędzy wymaganiami efektów uczenia się, treścią programową, charakterem profilu praktycznego oraz kompetencjami prowadzących. Kadra prowadząca aktualnie wskazane przedmioty posiada wykształcenie psychologiczne, dorobek naukowy oraz doświadczenie praktyczne, które w sposób jednoznaczny gwarantują możliwość osiągnięcia przez studentów efektów kierunkowych właściwych dla jednolitych studiów magisterskich na poziomie 7 PRK. Uczelnia z pełną odpowiedzialnością stwierdza, że dokonane korekty obsady nie tylko w pełni eliminują zastrzeżenia PKA, ale wręcz podnoszą jakość kształcenia powyżej poziomu minimalnych standardów.

Z uwagi na powyższe zarzut PKA jest bezzasadny w świetle obecnego stanu faktycznego. Uczelnia w sposób rzetelny, świadomy i konsekwentny zapewniła obsadę zajęć, która w pełni odpowiada wymogom programowym i jakościowym, a także gwarantuje osiągnięcie przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący rzekomego braku możliwości zapewnienia prawidłowego prowadzenia prac dyplomowych na kierunku psychologia – oparty na założeniu, że seminaria magisterskie miałyby być prowadzone w przyszłości przez osoby bez stopni naukowych w dyscyplinie psychologia – stanowi przykład teoretyzowania całkowicie oderwanego od realiów funkcjonowania kierunku na etapie, na którym dokonano oceny. Zarzut ten abstrahuje od faktu, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie jest kierunkiem nowym, uruchomionym w 2022 roku, a na moment wizytacji Zespołu Oceniającego PKA w kwietniu 2025 r. Uczelnia zrealizowała zaledwie dwa pierwsze lata z pięcioletniego cyklu jednolitych studiów magisterskich. Oznacza to, że seminaria magisterskie – zgodnie z programem studiów – miały rozpocząć się dopiero na latach późniejszych, a zatem naturalnym i racjonalnym było to, że na etapie wizytacji nie były jeszcze obsadzone w pełnym wymiarze.

Oczekiwanie, że Uczelnia od pierwszego dnia funkcjonowania kierunku powinna zatrudnić pełną, pięcioletnią obsadę dydaktyczną, w tym osoby odpowiedzialne za prowadzenie seminariów magisterskich, które miałyby rozpocząć się dopiero po upływie około czterech lat, jest założeniem nie tylko nieracjonalnym, ale również ekonomicznie niemożliwym do zrealizowania w warunkach jakiegokolwiek uczelni – zarówno niepublicznej, jak i publicznej. Realizacja takiego modelu, zakładającego zatrudnienie wszystkich prowadzących od 1 października roku, w którym kierunek został uruchomiony, oznaczałaby konieczność wypłaty wynagrodzeń osobom, które przez kilka kolejnych lat nie realizowałyby żadnych zajęć. W przypadku seminariów magisterskich oznaczałoby to nawet cztery lata wynagrodzenia za brak faktycznego wykonywania obowiązków dydaktycznych. Gdyby uczelnie niepubliczne stosowały taki model w praktyce, doprowadziłoby to do całkowitej nierentowności i w krótkim czasie wyeliminowałoby je z rynku.

Uczelnia realizuje zatem model właściwy, racjonalny i powszechnie stosowany w szkolnictwie wyższym, polegający na etapowym kompletowaniu kadry dydaktycznej zgodnie z postępowaniem cyklu kształcenia. Oznacza to, że prowadzący są zatrudniani w momencie, w którym dany przedmiot pojawia się w harmonogramie studiów, co jest nie tylko praktyką prawidłową, ale również racjonalną z punktu widzenia zarządzania zasobami ludzkimi, finansami oraz bieżącymi potrzebami dydaktycznymi.

Co istotne, wskazany przez PKA zarzut nie odnosi się do faktycznej obsady seminariów magisterskich, lecz opiera się na przypuszczeniu dotyczącym „planowanego” powierzenia seminariów osobom niewłaściwie przygotowanym. Zarzut ten dotyczy więc stanu hipotetycznego, a nie realnego – ocenia domniemanie, a nie fakty. Tymczasem w świetle

obecnego stanu faktycznego nie istnieje żadna podstawa do twierdzenia, że seminaria magisterskie miałyby być prowadzone przez osoby nieposiadające stopni naukowych w dyscyplinie psychologia. Przeciwnie, Uczelnia – reagując na wszelkie uwagi Zespołu Oceniającego – w sposób jednoznaczny wzmocniła kadre dydaktyczną, pozyskując wysoko kwalifikowane specjalistki z zakresu psychologii klinicznej, neuropsychologii, terapii i metod badawczych, które nie tylko spełniają wymagania formalne, lecz również gwarantują najwyższy poziom merytoryczny przyszłych seminariów dyplomowych.

Wśród nowo pozyskanych osób znajduje się m.in. dr (...), posiadająca dwa doktoraty – z medycyny teoretycznej oraz z psychologii – oraz rozległy dorobek naukowy i kliniczny obejmujący obszary afektu, procesów poznawczych, neuropsychologii i zaburzeń odżywiania. Jej profil naukowy i praktyczny predestynuje ją w sposób oczywisty do prowadzenia seminariów magisterskich.

Należy również zwrócić uwagę, że proces dyplomowania na kierunku psychologia jest szczegółowo uregulowany w wewnętrznych przepisach Uczelni, obejmujących m.in. Regulamin prac dyplomowych, zasady doboru promotorów, zasady recenzowania prac oraz mechanizmy wewnętrznej kontroli jakości seminarium. Promotorzy muszą spełniać określone kryteria, a proces dyplomowania jest nadzorowany przez właściwe organy jakościowe, w tym koordynatora jakości kształcenia, Zespół Jakości Kształcenia oraz Uczelnianą Komisję ds. Jakości Kształcenia. System ten gwarantuje, że prace dyplomowe będą prowadzone pod patronatem osób o właściwych kwalifikacjach, a mechanizmy nadzorcze uniemożliwiają powierzenie tego zadania osobom niewłaściwie przygotowanym.

Konkludując, zarzut PKA opiera się na błędnym założeniu, że Uczelnia powinna zapewnić pełną obsadę seminariów magisterskich na etapie, w którym seminaria te nie mogły jeszcze rozpocząć się z uwagi na etap realizacji programu. Jest to zarzut całkowicie nieproporcjonalny, abstrahujący od realnego funkcjonowania uczelni, od logiki ekonomicznej, od cyklu dydaktycznego oraz od faktu, że Uczelnia w sposób znaczący i jednoznaczny wzmocniła kadre dydaktyczną, pozyskując wysoko kwalifikowanych psychologów, którzy zapewnią prawidłowy i zgodny z wymaganiami 7 PRK proces dyplomowania. Zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym i powinien zostać uznany za bezzasadny.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący niestabilności kadry oraz niewielkiej liczby osób zatrudnionych w Filii w Bratysławie na podstawie umowy o pracę nie znajduje uzasadnienia ani w materiale dowodowym, ani w rzeczywistych uwarunkowaniach funkcjonowania kierunku psychologia, ani w standardach organizacji nowych kierunków studiów w szkolnictwie wyższym. Co więcej, sama treść wskazanego zarzutu w sposób niezamierzony – lecz bardzo jednoznaczny – potwierdza, że obecna sytuacja kadrowa jest w pełni adekwatna do etapu realizacji kształcenia.

Zarzut bowiem formułuje tezę, że „przy liczbie studentów w pełnym cyklu kształcenia” aktualny model kadrowy „stwarza ryzyko nieprawidłowej organizacji procesu kształcenia”. Sformułowanie to prowadzi wprost do logicznego wniosku a contrario, iż przy aktualnej liczbie studentów, na etapie ukończenia dwóch lat z pięcioletniego cyklu, takie ryzyko nie występuje. PKA zatem sama – być może nieświadomie – potwierdza, że kadra, którą Uczelnia posiadała na moment wizytacji, była wystarczająca do realizacji programu studiów na tym właśnie etapie. Kierunek psychologia w Filii w Bratysławie został uruchomiony w roku akademickim 2022/2023. Na dzień wizytacji, tj. 15–16 kwietnia 2025 r., zrealizowano dopiero dwa pierwsze lata jednolitych studiów magisterskich. Oczekiwanie, aby w tak wczesnej fazie istnienia kierunku Uczelnia utrzymywała kadre odpowiadającą pełnemu pięcioletniemu cyklowi

kształcenia, jest nie tylko nieuzasadnione, ale również sprzeczne z rozsądkiem ekonomicznym, racjonalnością organizacyjną oraz powszechną praktyką szkolnictwa wyższego w Polsce i Europie. Każda odpowiedzialnie zarządzana uczelnia – zwłaszcza niepubliczna, która musi racjonalnie gospodarować środkami – zatrudnia nauczycieli akademickich w sposób etapowy, odpowiednio do realnych potrzeb dydaktycznych w danym roku studiów. Nie istnieje żaden logiczny powód, aby zatrudniać prowadzących przedmioty realizowane dopiero na czwartym czy piątym roku studiów na kilka lat przed rozpoczęciem ich zajęć, wypłacając im wynagrodzenie pomimo braku faktycznych obowiązków dydaktycznych. Taki model prowadziłyby nieuchronnie do niewspółmierności kosztów, destabilizacji finansowej i nie miałby żadnej podstawy w regulacjach prawa o szkolnictwie wyższym.

Zarzut PKA zakłada więc model funkcjonowania, który – gdyby stosować go konsekwentnie – doprowadziłby każdą uczelnię niepubliczną do natychmiastowego bankructwa. Trudno oczekiwać, aby instytucja odpowiedzialna za ocenę jakości kształcenia wymagała od uczelni działań sprzecznych z zasadą gospodarności, efektywności i racjonalności ekonomicznej, które są podstawą funkcjonowania jednostek niepublicznych.

Co więcej, zarzut dotyczący „niestabilności kadry” jest szczególnie niezrozumiały w przypadku kierunku, który istniał jedynie dwa lata. Stabilność kadry można bowiem oceniać dopiero wtedy, gdy istnieje realna możliwość obserwacji zmian personalnych w czasie wystarczająco długim, aby móc wykazać fluktuacje, rotacje lub brak ciągłości. W okresie „dwóch sezonów” – by posłużyć się językiem organizacyjnym stosowanym w dydaktyce – nie odnotowano żadnych gwałtownych, systemowych ani problematycznych zmian kadrowych, które mogłyby sugerować niestabilność. Zespół prowadzący zajęcia w latach 2022–2024 był stabilny i adekwatny do realizowanych wówczas treści programowych, a zmiany wprowadzone po wizytacji miały charakter wzmocnienia kadry, a nie uzupełniania braków systemowych.

Równocześnie konieczne jest podkreślenie, że równoległe z rozwojem kierunku Uczelnia konsekwentnie wzmacniała potencjał kadrowy, zatrudniając nowe osoby o wysokich kwalifikacjach w dyscyplinie psychologia – w tym osoby z dorobkiem naukowym i praktycznym na poziomie międzynarodowym. Wzmocnienie to obejmuje zarówno obszary kluczowe dla późniejszych lat studiów, jak i specjalizacje kliniczne, diagnostyczne, neuropsychologiczne czy terapeutyczne. Uzupełnienie kadry o osoby takie jak dr (...), (...) czy (...) stanowi wyraźny dowód na to, że Uczelnia działa strategicznie i planowo, budując pełny i stabilny model kadrowy adekwatnie do rozwoju kierunku.

Nie sposób również zaakceptować logiki zarzutu PKA, który ocenia hipotetyczne ryzyka „przyszłościowe”, zamiast faktów. Zadaniem oceny programowej jest weryfikacja stanu rzeczywistego na dzień wizytacji, a nie analizowanie hipotetycznych scenariuszy, w których w przyszłości mogłyby pojawić się problemy – zwłaszcza wtedy, gdy te problemy nie istnieją, a ich ewentualne wystąpienie zależy od dalszego etapu, który dopiero nadejdzie. Ocena formułowana na zasadzie antycypacji, a nie na podstawie aktualnych faktów, nie odpowiada standardom rzetelnej ewaluacji akademickiej.

W świetle powyższego nie sposób uznać zarzut PKA za zasadny. Obecna liczba i struktura kadry są w pełni adekwatne do etapu cyklu kształcenia; zarzut nieadekwatności kadry w kontekście „pełnego cyklu studiów” jest przedwczesny, ponieważ pełny cykl nie został jeszcze osiągnięty; brak jest podstaw do twierdzenia o niestabilności kadry, ponieważ takowa nie wystąpiła; a model etapowego zatrudniania kadry jest jedynym racjonalnym i zgodnym z ekonomią szkolnictwa wyższego rozwiązaniem. Zarzut ten należy więc zakwalifikować jako

nieproporcjonalny, abstrakcyjny i oparty na błędnych założeniach nieprzystających do faktycznego stanu rzeczy.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący niepełnego stosowania zasad polityki kadrowej oraz niejasności w zakresie wykorzystania wyników hospitacji zajęć i ocen nauczycieli przez studentów opiera się na nieporozumieniu oraz nadinterpretacji, które zostały – co szczególnie wymowne – w istocie dostrzeżone i zasygnalizowane samą treścią Uchwały Prezydium PKA. Prezydium bowiem wprost stwierdza, że „prawdopodobnie relatywnie krótki okres funkcjonowania kierunku spowodował błędne wrażenie, że dane te nie są wykorzystywane w polityce kadrowej”. Jest to stwierdzenie, które samo w sobie podważa zasadność formułowanego zarzutu. Jeżeli PKA uznaje, że mogło powstać jedynie „wrażenie” wynikające z niepełnego cyklu kształcenia, to trudno zrozumieć, dlaczego wrażenie to zostało potraktowane jako przesłanka do wydania zarzutu o tak poważnym ciężarze gatunkowym. Jeszcze trudniej zrozumieć, dlaczego zarzut ten utrzymano w ostatecznej uchwale, nadając mu moc wiążącej oceny, której konsekwencją może być odebranie uczelni uprawnień do prowadzenia kierunku.

Co więcej, Prezydium PKA zauważa również, że Uczelnia przedłożyła cztery protokoły hospitacji zajęć, z których wynika, że hospitacje przeprowadzono rzetelnie, a zajęcia zostały ocenione merytorycznie. W uchwale wskazano, że „na tym etapie trudno stwierdzić, w jakim stopniu wyniki hospitacji są wykorzystywane w polityce kadrowej”. Również to sformułowanie nie stanowi stwierdzenia uchybienia, lecz jedynie wyraz ostrożności interpretacyjnej wynikającej z ograniczonego materiału dostępnego do oceny w tak wczesnej fazie funkcjonowania kierunku. W praktyce oznacza to, że PKA nie wykazała żadnego konkretnego braku wykorzystania hospitacji w polityce kadrowej, lecz jedynie wyraziła niemożność sformułowania wniosku na podstawie ograniczonego materiału. Przekształcenie tej „niemożności ustalenia” w pełnoprawny zarzut jest działaniem nie tylko nieproporcjonalnym, ale także metodologicznie niewłaściwym.

Należy bowiem pamiętać, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie istniał na moment wizytacji zaledwie dwa lata. W czasie tak krótkim nie jest możliwe – ani oczekiwane – aby polityka kadrowa mogła zostać w pełni przetestowana w relacji do danych pozyskiwanych z hospitacji, ocen studenckich czy ewaluacji programu studiów. Polityka kadrowa funkcjonuje cyklicznie: nauczyciel akademicki otrzymuje ocenę z hospitacji, następnie odbywa szkolenie lub instruktaż, po którym analizuje się jego rozwój w kolejnym cyklu dydaktycznym. Ocena studencka również generuje dane, które wymagają kolejnego semestru pełnej realizacji dydaktyki, by wykazać ich wpływ na decyzję kadrową. Tymczasem kierunek będący po drugim roku funkcjonowania nie posiada jeszcze ani pełnej puli hospitacji, ani pełnych cykli ankiet studenckich, ani możliwości porównania wyników w czasie. Oczekiwanie od Uczelni pełnego cyklu decyzyjnego w zakresie polityki kadrowej w sytuacji, w której kierunek istnieje dwa lata, a wiele procedur zależy od danych generowanych dopiero na latach trzecim, czwartym i piątym, pozostaje w całkowitej sprzeczności z logiką systemów zarządzania jakością.

Co istotne, Uczelnia nie tylko stosuje wyniki hospitacji i ocen studenckich w polityce kadrowej, ale czyni to w sposób jednoznacznie udokumentowany. Przedłożone protokoły hospitacji zostały przygotowane zgodnie z procedurami WSZJK, zawierają ocenę merytoryczną zajęć, odniesienie do metod weryfikacji efektów uczenia się oraz wskazania dotyczące dalszej pracy dydaktyka. Hospitacje te prowadziły do podejmowania działań naprawczych, które Uczelnia szeroko opisała w odpowiedzi na raport powizytacyjny. Na podstawie hospitacji oraz analizy prac etapowych Uczelnia wprowadziła m.in. obowiązkowe szkolenia dla prowadzących zajęcia,

procedurę natychmiastowych rozmów dyscyplinujących, a w przypadku powtórnych uchybień – odsunięcie prowadzącego od realizacji zajęć. W efekcie polityka kadrowa była nie tylko stosowana, ale stosowana z pełną konsekwencją i stanowczością.

Dodatkowo należy wskazać, że zarzut PKA nie pozostaje spójny z faktami dotyczącymi liczby i jakości kadry na analizowanym etapie. Uczelnia zrealizowała do momentu wizytacji jedynie dwa lata studiów, a stan kadry odpowiadał dokładnie zapotrzebowaniu dydaktycznemu tych dwóch pierwszych lat. Gdyby wizytacja odbyła się po zakończeniu pełnego cyklu pięcioletniego, stan kadry byłby większy, a ocena wpływu hospitacji i ocen studenckich byłaby naturalnie pełna. Nie sposób oczekiwać od Uczelni, aby po dwóch latach istnienia kierunku prezentowała politykę kadrową tak rozwiniętą, jak uczelnia po pełnym cyklu, ani aby jej decyzje kadrowe były już ukształtowane przez dane, które w sposób obiektywny mogą pojawić się dopiero w kolejnych latach.

Warto jednocześnie zauważyć, że szereg uwag PKA dotyczących obsady zajęć koncentruje się wyłącznie na trzech przedmiotach, których obsada – według PKA – była niewłaściwa. Nawet jeśli przyjąć założenie PKA, że te obsady wymagały zmiany, to skala tego zjawiska jest tak marginalna, że nie może stanowić podstawy do formułowania tezy o systemowym problemie polityki kadrowej. Uczelnia dokonała natychmiastowej korekty obsad tych zajęć, powierzając je osobom o najwyższych kwalifikacjach. Wraz ze zmianami kadrowymi i wprowadzonymi działaniami naprawczymi polityka kadrowa kierunku psychologia jest w pełni spójna, skuteczna i adekwatna do wymogów jakościowych.

W świetle przedstawionych argumentów zarzut PKA dotyczący niepełnego stosowania zasad polityki kadrowej należy uznać za nieuzasadniony. Wynika on nie z realnych uchybień, lecz z błędnego wrażenia związanego z krótkim czasem istnienia kierunku. Uczelnia wdrożyła politykę kadrową, stosuje dane z hospitacji i ocen studenckich w praktyce, a wszelkie potencjalne niejasności wynikają z etapu rozwojowego kierunku i nie mogą stanowić podstawy do oceny negatywnej.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, jednak nie okazały się one satysfakcjonujące. Uczelnia stoi na stanowisku, że sformułowane zarzuty nie uwzględniają realiów funkcjonowania kierunku na wczesnym etapie jego rozwoju, który uruchomiony został na podstawie pozwolenia z 2022 r. W rezultacie w czasie przeprowadzania Oceny Programowej zrealizowano jedynie dwa pierwsze lata z pięcioletniego cyklu kształcenia właściwego dla jednolitych studiów magisterskich. W opinii Uczelni z tego powodu „oczekiwanie, że po drugim roku funkcjonowania kierunku kadra miałaby być kompletna w takim stopniu, jak na zakończeniu piątego roku studiów, jest nie tylko nierealistyczne, ale również pozostaje w sprzeczności z logiką organizacji studiów jednolitych, które rozwijają się etapowo: zarówno w zakresie realizowanych treści, jak i zapotrzebowania kadrowego na poszczególnych latach”.

Uczelnia argumentuje także, że wszystkie działania w zakresie doboru kadry dydaktycznej były zgodne z zasadami racjonalnego zarządzania zasobami dydaktycznymi a proces kompletowania kadry odbywał się „w sposób adekwatny do zaawansowania cyklu kształcenia”. Uczelnia przekonuje, że realizacja programu kształcenia na pierwszych latach studiów może odbywać się z udziałem zarówno psychologów-praktyków, jak i „specjalistów posiadających dorobek w dyscyplinach komplementarnych (pedagogika, socjologia, nauki

o zdrowiu, nauki o zarządzaniu) pod warunkiem, że posiadają odpowiednie przygotowanie merytoryczne". Angażowanie wyspecjalizowanej kadry klinicznej, diagnostycznej i terapeutycznej wymagane jest dopiero na etapie finalnym, którego Uczelnia jeszcze nie osiągnęła.

Uczelnia przekonuje także, że w sposób znaczący rozbudowana została kadra poprzez pozyskanie wysoko wykwalifikowanych specjalistów w zakresie psychologii klinicznej, psychologii zdrowia, neuropsychologii i terapii. W tym kontekście wymieniane są trzy nazwiska osób, których sylwetki dołączono do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Należy podkreślić, że nieprawidłowości stwierdzone w toku oceny programowej w zakresie kompetencji, doświadczenia, kwalifikacji i liczebności kadry prowadzącej kształcenie na kierunku psychologia były bardzo poważne. Program studiów zakłada nabór 250 osób w każdym cyklu kształcenia. W momencie przeprowadzania wizytacji kadra dydaktyczna składała się łącznie z 21 osób, z których zaledwie 5 było zatrudnionych na podstawie umowy o pracę. Zaledwie 28% kadry dydaktycznej reprezentowała dyscyplinę psychologia. W odpowiedzi na raport Zespołu Oceniającego przedstawiono planowane korekty w obsadzie zajęć dydaktycznych oraz poinformowano o zaangażowaniu 3 nowych osób. Z wyjaśnień dołączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika, że kolejne 3 osoby mają zasilić zasoby kadrowe. Liczba ta wciąż jednak nie jest wystarczająca dla prawidłowego funkcjonowania kierunku.

Uczelnia nie zaprezentowała szczegółowej informacji o obsadzie zajęć dydaktycznych, która uwzględniałaby zmiany jakie nastąpiły w strukturze kadry dydaktycznej od momentu wizytacji jednostki przez Zespół Oceniający. Oznacza to, że niemożliwe jest stwierdzenie w jakim stopniu przeprowadzona restrukturyzacja kadry dydaktycznej gwarantuje studentom osiągnięcie wszystkich zakładanych dla kierunku efektów uczenia się na poziomie właściwym dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Uczelnia nie przedstawiła także pełnej informacji o osobach, którym powierzone zostanie prowadzenie seminarium magisterskiego (wśród załączników znalazł się plik lista_promotorów.xlsx, który jednak nie został opatrzony żadnymi wyjaśnieniami).

Informacja o zmianach w obsadzie zajęć dydaktycznych została ograniczona do zajęć literalnie wymienionych w treści zarzutu. Pominięto wszystkie inne przypadki niewłaściwego powierzenia prowadzenia zajęć wskazane w raporcie Zespołu Oceniającego. Brak też informacji o obciążeniu godzinowym nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia.

Z powyższych powodów niemożliwa jest także rzetelna ocena kompetencji kadry zaangażowanej w realizację programu kształcenia na kierunku psychologia w Filii w Bratysławie.

Uczelnia nie zaprezentowała dokumentacji, która potwierdzałaby stosowanie skutecznej polityki kadrowej. W swoich wyjaśnieniach zawartych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy koncentruje się na dyskusji zapisów uchwały Prezydium PKA. Argumentuje, że postawiony zarzut nie odzwierciedla rzeczywistych uchybień, ale jest wynikiem „*błędneho wrażenia związanego z krótkim czasem istnienia kierunku*". Kolejny raz Uczelnia wskazuje na wczesną fazę funkcjonowania kierunku.

Przykładowo, Uczelnia wskazuje m.in., że PKA nie wykazała uchybień w zakresie wykorzystania wyników hospitacji zajęć i ocen nauczycieli przez studentów. Wniosek ten został sformułowany na podstawie interpretacji zapisu zawartego w uchwale Prezydium PKA, gdzie wskazano, że „*na tym etapie trudno stwierdzić, w jakim stopniu wyniki hospitacji są wykorzystywane w polityce*

kadrowej”. Ocena wyrażona we wspomnianej uchwale została sformułowana po zapoznaniu się z 4 przykładowymi protokołami hospitacji zajęć, które Uczelnia przedłożyła w odpowiedzi na raport Zespołu Oceniającego. Uczelnia stoi na stanowisku, że skoro nie zakwestionowano jednoznacznie prawidłowości sposobu przeprowadzenia hospitacji na podstawie analizy tych 4 protokołów to oznacza to jednocześnie, że cały system monitorowania jakości kształcenia działa prawidłowo i nie ma podstaw do formułowania zarzutów w zakresie polityki kadrowej. Wniosek taki jest nieuprawniony. Brak wystarczającej ilości danych nie stanowi o poprawności stosowanej przez Uczelnię polityki kadrowej i nie potwierdza prawidłowego wykorzystywania narzędzi takiej polityki w postaci procedury hospitacji zajęć lub oceny zajęć dydaktycznych. Liczne nieprawidłowości wskazane w treści zarzutów sformułowanych w odniesieniu do Kryterium 3 oraz 4 potwierdzają, że narzędzia te nie były skutecznie wykorzystywane w procesie kształtowania polityki kadrowej.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 4.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Nieprawidłowe zarządzanie polityką jakości w Filii w Bratysławie, polegające na tym, że osoby sprawujące nadzór merytoryczny i administracyjny nad kierunkiem psychologia są jednocześnie osobami odpowiadającymi za realizację programu studiów, jego ewaluację i doskonalenie jakości, co prowadzi do konfliktu interesów i podważa obiektywność oceny.
2. Nieprawidłowe zaprojektowanie wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia, w którym nie uwzględniono procedur projektowania programu studiów, zatwierdzania zmian w nim oraz jego wycofywania.
3. Brak kompleksowego wdrożenia wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia, w tym przede wszystkim procedury ewaluacji programu studiów i harmonogramu jego realizacji, spowodowało niezidentyfikowanie poważnych uchybień związanych z koncepcją kształcenia i realizacją programu studiów.
4. Nieprawidłowa analiza wyników uzyskiwanych w ramach częściowo wdrożonych wybranych procedur i w większości przypadków brak wskazań dotyczących działań naprawczych.
5. Doraźne i wybiórcze wykorzystywanie interesariuszy reprezentujących różne grupy w procesie ewaluacji programu studiów nie pozwoliło Uczelni zidentyfikować popełnionych błędów w programie studiów. Nowo opracowana koncepcja kształcenia na kierunku psychologia nie była konsultowana z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Ad 1. W raporcie z wizytacji stwierdzono, że „w Filii w Bratysławie zarządzeniem Prorektora 1/01/2025 z dnia 3 stycznia 2024 r. w sprawie utworzenia wewnętrznej grupy ds. zapewnienia jakości kształcenia powołano Wewnętrzny Zespół Zapewniania Jakości Kształcenia (WZZJK). Przewodniczącym tego Zespołu jest Prorektor Filii w Bratysławie”. W odpowiedzi na raport Uczelnia nie ustosunkowała się merytorycznie do tego zarzutu. Jedynie ponownie przedstawiła organizację uczelnianego wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia i zakres zakresu odpowiedzialności UKJK, co nie było przedmiotem zarzutu.

Ad 2. Uczelnia odnosi się do funkcjonowania Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w kontekście podejmowanych działań, których celem jest uzyskanie uprawnień do prowadzenia

kierunków. Natomiast celem wizytacji jest ocena funkcjonującego wewnętrznego systemu jakości w odniesieniu do wizytowanego kierunku. I zarzut miał na celu wskazać Uczelni brak stosownych mechanizmów umocowanych w ramach wewnętrznego systemu jakości kształcenia, które służyłyby do projektowania programu studiów, zatwierdzania zmian w nim oraz jego wycofywania, a które na podstawie wyników ewaluacji jakości kształcenia powinny być zmienione.

Ad 3–5. W odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia zapewnia, że proces ewaluacji traktuje z należytą powagą i dba o to, aby był on nie tylko formalnością, ale także realnym narzędziem doskonalenia jakości kształcenia. Zdaniem Uczelni wiele procedur objętych WSZJK już zostało zrealizowanych, a część jest realizowana aktualnie. Niemniej jednak nieprawidłowości wykazane w trakcie oceny praktycznie w każdym kryterium jakości świadczą o tym, że na ten moment wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia w Filii w Bratysławie nie spełnia swoich zadań. Pomimo deklaracji Uczelni, że „Wyniki z procedur, takich jak hospitacje zajęć, ocena nauczycieli akademickich przez studentów, analiza realizacji efektów uczenia się czy monitoring realizacji praktyk zawodowych, są każdorazowo analizowane i dokumentowane. Na podstawie tych analiz formułowane są konkretne wnioski i podejmowane są działania naprawcze, w tym m.in. zmiany w obsadzie kadrowej, kierowanie nauczycieli na szkolenia, modyfikacje w zakresie treści programowych lub form dydaktycznych”, nadal w wielu kryteriach jakości kształcenia popełniono rażące błędy, które wskazują, że wewnętrzny system jakości kształcenia w Filii w Bratysławie nie funkcjonuje prawidłowo.

Biorąc pod uwagę powyższe, zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 10 zostają podtrzymane.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W ocenie Uczelni zarzut odnoszący się do domniemanej kolizji kompetencyjnej pomiędzy osobami nadzorującymi kierunek psychologia w Bratysławie a osobami odpowiedzialnymi za jego ewaluację i doskonalenie jakości kształcenia jest całkowicie nieadekwatny i abstrahuje od fundamentalnych zmian organizacyjnych, które zostały wdrożone jeszcze przed podjęciem uchwały Prezydium PKA. Wskazana przez PKA teza – jakoby osoby nadzorujące kierunek były równocześnie odpowiedzialne za jego ewaluację i doskonalenie – nie odpowiada aktualnemu stanowi prawnemu ani praktycznemu modelowi zarządzania jakością, który w Filii w Bratysławie został gruntownie przebudowany w sposób systemowy, transparentny i zgodny z zasadami dobrej administracji akademickiej. Należy podkreślić, że struktura organizacyjna kierunku psychologia została ukształtowana w oparciu o dwa kluczowe akty wewnętrzne: Zarządzenie Rektora nr 08/02/2025 z dnia 17 lutego 2025 r. oraz Zarządzenie Rektora z dnia 27 marca 2025 r., wprowadzające nowy, ujednolicony Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia i rozwijające jego rozwiązania.

W wyniku wejścia w życie Zarządzenia nr 08/02/2025 wprowadzono absolutnie jednoznaczny i bezwzględny rozdział kompetencji w zakresie organizacji procesu dydaktycznego, zarządzania kierunkiem, jego ewaluacji i nadzoru jakościowego. Zarządzenie to wprowadziło zasadę, zgodnie z którą dyrektorzy instytutów odpowiedzialni za prowadzenie kierunków studiów nie mogą pełnić żadnych funkcji w Zespołach Jakości Kształcenia dla tychże kierunków, ani sprawować funkcji Koordynatorów Jakości Kształcenia. Oznacza to wprost, że dyrektor Instytutu Psychologii – odpowiedzialny za merytoryczny i administracyjny nadzór nad kierunkiem psychologia – nie może w żadnej formie uczestniczyć w pracach zespołów

oceniających, monitorujących lub ewaluujących jakość kształcenia na tym kierunku. Regulacja ta eliminuje możliwość łączenia funkcji zarządczo-nadzorczych z funkcjami ewaluacyjnymi nie tylko na poziomie praktyki, ale także na poziomie strukturalnym, ponieważ wszystkie powołania do Zespołów Jakości Kształcenia utraciły moc z dniem wejścia w życie zarządzenia, a nowe składy zostały powołane w oparciu o postawione tam wymogi.

Równocześnie Zarządzenie Rektora z 27 marca 2025 r. – będące aktem aktualizującym, uszczegóławiającym i porządkującym WSZJK – potwierdziło utrzymanie w mocy zasady całkowitego rozdziału kompetencji oraz rozszerzyło rozwiązania wprowadzone w lutym 2025 r. poprzez ujednoczenie całego systemu jakości, uporządkowanie procedur i wprowadzenie tekstu jednolitego. W tym sensie system kompetencji w Filii w Bratysławie jest obecnie w pełni zamknięty, hermetyczny i odporny na potencjalne konflikty interesów. Co więcej, nowe brzmienie WSZJK przewiduje coroczną weryfikację audytową, która ma na celu badanie spójności działań, prawidłowość realizacji zadań oraz niezależność procesów ewaluacyjnych. Jest to rozwiązanie dalece przekraczające minimalne standardy stosowane w szkolnictwie wyższym i świadczy o szczególnej dbałości o transparentność oraz rzetelność procedur jakościowych.

Na tle tych regulacji rola poszczególnych uczestników procesu dydaktycznego jest jednoznacznie określona. Dyrektor Instytutu Psychologii – jako osoba odpowiedzialna za organizację i bieżące funkcjonowanie kierunku – sprawuje nadzór merytoryczny i administracyjny nad programem, prowadzeniem zajęć, planowaniem dydaktycznym, obsadą przedmiotów oraz realizacją procesu dydaktycznego w sensie operacyjnym. Nie ma jednak żadnego wpływu na ocenę jakości kształcenia, ponieważ funkcje ewaluacyjne i rozwojowe są wyłącznie domeną Koordynatora Jakości Kształcenia na kierunku psychologia oraz Zespołu Jakości Kształcenia powołanego specjalnie dla tego kierunku.

Zespół ten, działający niezależnie od dyrektora instytutu, przeprowadza analizy programowe, monitoruje realizację efektów uczenia się, ocenia spójność metod dydaktycznych i metod weryfikacji, analizuje wyniki hospitacji oraz dokonuje syntezy danych płynących z prac etapowych, ankiet studenckich, obserwacji zajęć i analiz archiwalnych. Na podstawie tych ustaleń formułuje rekomendacje dotyczące modyfikacji programu studiów, proponuje zmiany w zakresie metod dydaktycznych, opracowuje korekty proceduralne oraz przedstawia rozwiązania mające na celu doskonalenie jakości pracy dydaktycznej.

Tym samym, proces ewaluacji jakości kształcenia jest nie tylko oddzielony od procesu zarządzania kierunkiem, ale także przeprowadzany przez podmiot niezależny, posiadający odrębną strukturę, zadania i odpowiedzialności. W świetle obowiązujących regulacji nie jest możliwe, aby osoba odpowiedzialna za organizację i merytoryczne prowadzenie kierunku oceniała równocześnie jakość tego kierunku. Struktura organizacyjna została podzielona w sposób symetryczny i wzajemnie kontrolujący, eliminujący jakiegokolwiek ryzyko konfliktu interesów, które było podnoszone w raporcie PKA.

Warto również podkreślić, że zmiany te nie były reakcją pozorną, lecz wprowadzono je w sposób trwały, systemowy i z pełnym umocowaniem prawnym, a ich skuteczność jest weryfikowana cyklicznie, zarówno na poziomie wewnętrznym, jak i w ramach audytów jakości. Jednocześnie ujednoczony WSZJK uporządkował cały proces decyzyjny związany z oceną jakości, tworząc przejrzyste i transparentne procedury, które jednoznacznie wykluczają łączenie funkcji w ramach jednego kierunku studiów.

W świetle przedstawionych faktów stanowisko PKA, jakoby w Filii w Bratysławie miało dochodzić do konfliktu interesów w zakresie nadzoru nad kierunkiem psychologia, jest

całkowicie bezzasadne, nie uwzględnia bowiem stanu prawnego i faktycznego obowiązującego w Uczelni od lutego i marca 2025 r. oraz zmian wdrożonych w celu wzmocnienia przejrzystości i niezależności procesów ewaluacyjnych. Uczelnia Varsovia zapewniła model zarządzania jakością zgodny z najwyższymi standardami europejskimi, oparty na przejrzystości, separacji funkcji oraz niezależności organów oceniających, co czyni zarzut PKA całkowicie chybionym.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący nieprawidłowego zaprojektowania wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia – w szczególności twierdzenie, jakoby w systemie tym nie uwzględniono procedur dotyczących projektowania programu studiów, zatwierdzania zmian oraz ewentualnego wycofywania programu – jest całkowicie nieadekwatny i wynika ze zbyt pobieżnej analizy dokumentacji, nieuwzględniającej istoty Polityki Jakości Kształcenia oraz pełnego katalogu procedur stanowiących Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia. Zarzut sformułowany przez PKA abstrahuje bowiem od rzeczywistej, wielowarstwowej konstrukcji WSZJK, która została opracowana z najwyższą starannością, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz dobrymi praktykami akademickimi, a także przy wsparciu Instytutu Rozwoju Szkolnictwa Wyższego – jednego z wiodących podmiotów w Polsce specjalizujących się w projektowaniu tego rodzaju systemów. Stwierdzenie, że system nie obejmuje procedur projektowania, zmiany czy wycofywania programu, w praktyce jest tezą pozostającą w sprzeczności zarówno z literą obowiązujących regulacji, jak i ich funkcjonalną interpretacją.

Polityka Jakości Kształcenia Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” stanowi kompleksowy dokument, którego celem jest zapewnienie najwyższych standardów edukacyjnych, odpowiadających zarówno aktualnym potrzebom rynku pracy, jak i przewidywanym trendom społeczno-gospodarczym. Fundamentem Polityki jest założenie, że jakość kształcenia musi obejmować projektowanie, monitorowanie i doskonalenie programów studiów, a także włączanie interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w proces budowania i aktualizowania programu. Polityka odwołuje się do zasady systematycznej ewaluacji, współpracy z pracodawcami, badania zadowolenia studentów, analizowania osiągniętych efektów uczenia się oraz dostosowywania programów do zmieniających się uwarunkowań. Te założenia mają charakter nadrzędny i są realizowane poprzez kilkanaście precyzyjnie opracowanych procedur, z których wiele – w sposób oczywisty – dotyczy projektowania, modyfikacji i bieżącego nadzoru nad programem studiów.

Wbrew sformułowanemu zarzutowi WSZJK zawiera liczne procedury, które odnoszą się bezpośrednio do projektowania oraz zatwierdzania programu studiów, jak również do jego modyfikacji. Procedura badania opinii interesariuszy zewnętrznych stanowi element wprost związany z projektowaniem programu studiów, ponieważ zakłada analizę potrzeb pracodawców, instytucji publicznych i otoczenia społeczno-gospodarczego jako podstawy do konstruowania treści programowych i specjalności. Procedura ewaluacji programu studiów obejmuje analizę struktury programu, sposobów realizacji efektów uczenia się, adekwatności treści merytorycznych do potrzeb rynku pracy, a także ocenę możliwości modyfikacji i korekt. Ewaluacja procesu dyplomowania, organizacji egzaminów, zaliczania zajęć, hospitacja zajęć, ewaluacja zawodowych praktyk studenckich oraz ewaluacja współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym również mają bezpośrednie konsekwencje dla programu studiów, ponieważ każdy z tych elementów generuje dane wykorzystywane przy podejmowaniu decyzji o zmianach programowych. Wbrew stanowisku PKA twierdzenie, że procedura projektowania i modyfikacji programu nie została ujęta w WSZJK, jest niezgodne z rzeczywistością –

mechanizm projektowania i modyfikacji jest wbudowany w samą strukturę systemu, a jego realizacja odbywa się poprzez zintegrowane i wzajemnie powiązane procedury ewaluacyjne. System jakości funkcjonujący w Uczelni został ponadto rozbudowany o istotne elementy organizacyjne, które wzmacniają jego przejrzystość i skuteczność. Szczególną rolę pełni Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia oraz koordynatorzy jakości kształcenia dla poszczególnych kierunków, których zadaniem jest nadzorowanie zgodności kształcenia z przepisami prawa, monitorowanie realizacji WSZJK oraz inicjowanie działań doskonalących. To właśnie koordynatorzy kierunkowi – działający przy wsparciu Zespołów Jakości Kształcenia – przygotowują cykliczne rekomendacje dotyczące zmian programowych, monitorują adekwatność treści programowych, analizują badania opinii interesariuszy zewnętrznych oraz formułują propozycje korekt przedstawiane Senatowi Uczelni. W tej perspektywie zarzut PKA abstrahuje od roli tych organów i w sposób uproszczony interpretuje WSZJK jako system nieposiadający procedur, które w rzeczywistości są integralną częścią działań koordynatorów, pełnomocników oraz Zespołów.

Kluczowe znaczenie ma również fakt, że WSZJK został poddany aktualizacji Zarządzeniem Rektora z dnia 27 marca 2025 r., które nie tylko wprowadziło jednolity tekst systemu, ale także uszczegółowiło procedury i wyeliminowało wszelkie potencjalne niejasności interpretacyjne. Nowelizacja ta potwierdziła rozwiązania wprowadzone Zarządzeniem nr 08/02/2025, w tym bezwzględny zakaz łączenia funkcji dyrektora instytutu z funkcjami ewaluacyjnymi, oraz wzmocniła mechanizmy kontroli poprzez coroczne audyty jakości. Dzięki temu system stał się spójny, zamknięty i w pełni dostosowany do wymogów ustawowych oraz standardów europejskich. Zarzut PKA jest zatem o tyle zaskakujący, że dotyczy systemu, który w formie zaktualizowanej i ujednoliconej obowiązuje od marca 2025 r. i który został zaprojektowany według najlepszych praktyk akademickich.

Oceniając WSZJK, nie można pomijać także faktu, że Uczelnia na wielu płaszczyznach wdrożyła rozwiązania znacząco przekraczające minimalne wymogi ustawowe. System obejmuje kompleksowe procedury ewaluacyjne – kilkanaście odrębnych narzędzi monitorujących proces dydaktyczny od prac etapowych, poprzez hospitacje, aż po ocenę infrastruktury, współpracy z otoczeniem oraz efektów kształcenia. Każda z tych procedur wpływa na kształt programu studiów oraz umożliwia jego modyfikację, co pozostaje w doskonałej zgodności z ideą cyklicznego projektowania i doskonalenia programu. Twierdzenie, że system nie przewiduje procedur zmiany programu, jest zatem nie tylko niespójne z dokumentacją, ale również stoi w sprzeczności z faktem, że wiele z tych procedur wprost odnosi się do tego zagadnienia.

W świetle przedstawionych argumentów zarzut PKA należy uznać za nieuzasadniony. WSZJK Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” obejmuje wszystkie elementy wymagane przepisami, w tym procedury projektowania programu, zatwierdzania zmian oraz monitorowania jego realizacji i jakości. Co więcej, system ten jest rozbudowany, nowoczesny, funkcjonalny, wielowymiarowy i zgodny z najlepszymi standardami w europejskiej przestrzeni edukacyjnej. Zarzut PKA wynika z błędnej interpretacji lub fragmentarycznej analizy systemu, a nie z jego rzeczywistych uwarunkowań. W konsekwencji nie może on stanowić podstawy negatywnej oceny jakości kształcenia.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący braku kompleksowego wdrożenia wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia, a w szczególności procedury ewaluacji programu studiów oraz harmonogramu jego realizacji, nie uwzględnia ani faktów opisujących realny stan wdrażania systemu jakości, ani obiektywnego etapu rozwoju kierunku psychologia, na którym dokonano oceny. Ocena PKA abstrahuje bowiem od fundamentalnej okoliczności, że kierunek

psychologia w Filii w Bratysławie znajdował się – na moment wizytacji – w drugim roku funkcjonowania, co oznaczało, że Uczelnia zrealizowała jedynie dwa pierwsze lata studiów, a pełny cykl kształcenia, obejmujący pięć lat, był dopiero w toku. W tej sytuacji naturalnym i oczywistym jest, że wdrażanie części procedur związanych z zapewnianiem jakości kształcenia mogło znajdować się w fazie implementacji, natomiast pełne ich zrealizowanie oraz możliwość empirycznego zweryfikowania ich skuteczności może nastąpić dopiero po zakończeniu całego cyklu studiów.

Uczelnia podjęła wszystkie działania, które były możliwe i racjonalne do wykonania na etapie, na którym odbywała się wizytacja. Została powołana Uczelniana Komisja ds. Jakości Kształcenia, funkcjonująca jako organ nadzorujący realizację polityki jakości na poziomie ogólnouczelnianym, oraz Wewnętrzny Zespół Zapewniania Jakości Kształcenia w Filii w Bratysławie, odpowiedzialny za monitorowanie, ocenę i doskonalenie jakości kształcenia w warunkach lokalnych. Opracowano również kompleksową Politykę Jakości Kształcenia, określającą cele, priorytety, definicje jakości kształcenia oraz kierunkowe zasady organizacji i kultury akademickiej w zakresie dydaktyki. Stworzono ponadto szeroki katalog procedur, obejmujący kilkanaście precyzyjnie zaprojektowanych mechanizmów ewaluacyjnych, monitorujących i diagnostycznych, wśród których wiele dotyczyło wprost projektowania, modyfikowania i doskonalenia programu studiów.

W zarzucie PKA przemilczano jednak zasadniczą okoliczność, że system jakości – z racji swojej struktury i przebiegu procesów dydaktycznych – jest systemem cyklicznym i warunkowanym pełnią realizacji programu studiów. Procedury takie jak ewaluacja procesu dyplomowania, ewaluacja zawodowych praktyk studenckich, kompleksowa ewaluacja programu studiów, a także niektóre elementy ewaluacji efektów uczenia się czy przebiegu kształcenia, mogą być uruchomione i ocenione dopiero w momencie, w którym studenci osiągną odpowiedni etap studiów. Ewaluacja procesu dyplomowania nie może zostać przeprowadzona, jeśli kierunek nie doprowadził jeszcze do żadnego etapu dyplomowania. Ewaluacja praktyk zawodowych nie może zostać przeprowadzona, jeśli studenci nie weszli jeszcze w etap praktyk zawodowych przewidzianych programem. Podobnie pełna, kompleksowa ewaluacja programu studiów – obejmująca weryfikację całego cyklu kształcenia – nie może być zrealizowana przed zakończeniem cyklu. Stawianie uczelni wymogu wdrożenia procedur, których obiektywnie wdrożyć nie mogła, ponieważ studenci nie osiągnęli jeszcze odpowiedniego etapu kształcenia, jest działaniem nieproporcjonalnym i abstrahującym od realnych uwarunkowań procesu dydaktycznego.

Należy jednak podkreślić, że wszystkie procedury, które mogły być wdrożone na etapie dwóch pierwszych lat funkcjonowania kierunku, zostały przez Uczelnię wdrożone. W praktyce oznacza to, że zrealizowano procedury dotyczące hospitacji zajęć dydaktycznych, ewaluacji nauczycieli akademickich, ewaluacji organizacji zajęć, analizy prac etapowych, badania opinii studentów, badania opinii interesariuszy zewnętrznych, monitorowania dostępności zasobów edukacyjnych, ewaluacji polityki informacyjnej, ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także weryfikacji zgodności programu studiów z ramami kwalifikacji oraz standardami jakości. Te procedury były aktywnie stosowane, ich wyniki analizowane, a na ich podstawie formułowano konkretne działania doskonalące. Nie ma zatem mowy o jakimkolwiek zaniechaniu czy braku aktywności; przeciwnie, działania te wskazują na funkcjonujący, dynamiczny i rozwijający się system zapewniania jakości kształcenia, który został uruchomiony zgodnie z harmonogramem rozwoju kierunku.

W świetle powyższego zarzut, jakoby system nie był wdrożony w sposób kompleksowy, jest nie tylko nieuzasadniony, ale również pomija fundamentalną zasadę funkcjonowania WSZJK: system zapewniania jakości jest systemem ciągłym, a jego pełne wdrożenie jest nierozdzielnie związane z realizacją kolejnych etapów programu studiów. Nie istnieje w praktyce żadna uczelnia w Polsce ani w Europie, która mogłaby w pełni zweryfikować działanie WSZJK w sytuacji, gdy funkcjonuje dopiero fragment cyklu kształcenia. Oczekiwanie od uczelni w tak wczesnej fazie funkcjonowania kierunku realizacji wszystkich procedur właściwych dla programu wieloletniego jest nie tylko nierealne, lecz także sprzeczne z naturą i logiką procesu dydaktycznego. Uczelnia podkreśla, że system jakości nie jest systemem statycznym, lecz systemem ewoluującym wraz z rozwojem kierunku. To, że część procedur była na etapie wdrażania, było konsekwencją harmonogramu realizacji studiów, a nie jakiegokolwiek zaniedbania ze strony Uczelni. Co więcej, Uczelnia podjęła liczne działania systemowe w celu wzmocnienia polityki jakości, w tym stworzenia spójnych zasad nadzoru, ewaluacji i doskonalenia programu studiów, których znaczenie zostało pominięte w ocenie PKA. Powołano niezależne struktury jakościowe – Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia, koordynatorów jakości kształcenia, Uczelnianą Komisję ds. Jakości Kształcenia oraz Zespół Jakości Kształcenia dla Filii w Bratysławie. Wprowadzono jasne zasady projektowania programu, monitorowania efektów, analizy materiałów dydaktycznych, hospitacji, prac etapowych oraz współpracy z interesariuszami zewnętrznymi. Wzmocniono nadzór nad przestrzeganiem ram prawnych, procedur wewnętrznych oraz nad prawidłowością procesu dydaktycznego. Te działania świadczą o konsekwentnym i rzetelnym wdrożeniu WSZJK, a nie o braku tego wdrożenia.

W świetle przedstawionych faktów zarzut PKA należy uznać za nieadekwatny i nieproporcjonalny. Uczelnia wdrożyła wszystkie procedury, które możliwe były do wdrożenia na etapie dwóch pierwszych lat realizacji kierunku, natomiast pozostałe procedury nie mogły być zrealizowane z przyczyn obiektywnych, związanych z harmonogramem cyklu kształcenia. Oczekiwanie ich realizacji przed osiągnięciem odpowiednich etapów studiów jest niezgodne z logiką funkcjonowania uczelni wyższej. System zapewniania jakości kształcenia funkcjonuje, jest rozwijany, ewaluowany i skutecznie wdrażany, a dalsze jego elementy będą w pełni stosowane zgodnie z postępowaniem cyklu studiów. Zarzut PKA nie znajduje zatem żadnego oparcia w realnym stanie faktycznym.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący rzekomo nieprawidłowej analizy wyników uzyskiwanych w ramach częściowo wdrożonych procedur wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia, a także sugerowany przez PKA „brak wskazań działań naprawczych”, jest nie tylko niezasadny, lecz również abstrahuje od obiektywnego stanu faktycznego i strukturalnej specyfiki procesu dydaktycznego w nowo uruchomionym kierunku studiów. PKA, formułując ten zarzut, nie wskazała żadnych konkretnych uchybień w zakresie analizy przeprowadzonej przez Uczelnię – ani w raporcie powizytacyjnym, ani w Uchwale Prezydium. Uczelnia, pomimo obszernej argumentacji przedstawionej w odpowiedzi na raport, nie otrzymała żadnego merytorycznego odniesienia PKA wyjaśniającego, na czym właściwie miałyby polegać owa „nieprawidłowość”, jaki fragment analizy oceniono negatywnie, ani w jaki sposób analiza – zdaniem PKA – odbiegała od standardów jakościowych. Zarzut ten ma zatem charakter ogólnikowy, impresyjny i pozbawiony osadzenia w materiale dowodowym.

Co istotne, stanowisko PKA całkowicie pomija fundamentalną okoliczność, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie był – na moment wizytacji – kierunkiem nowym, znajdującym się dopiero na wczesnym etapie realizacji. Uczelnia zakończyła jedynie dwa pierwsze lata

studiów z pięciu, co oznacza, że program znajdował się na etapie połowicznie otwartego cyklu kształcenia. W tej sytuacji naturalnym i w pełni zgodnym z logiką procesu dydaktycznego jest fakt, że część procedur WSZJK mogła zostać wdrożona i przeanalizowana, natomiast część – z przyczyn obiektywnych – pozostawała w trakcie wdrażania lub nie mogła być zrealizowana na żadnym poziomie, ponieważ ich stosowanie jest nierozzerwalnie związane z osiągnięciem odpowiednich etapów kształcenia przez studentów.

Oczekiwanie od Uczelni kompleksowej ewaluacji programu studiów, pełnej analizy efektów kształcenia w całym cyklu, ewaluacji zawodowych praktyk studenckich, analizy procesu dyplomowania czy przeglądu efektów końcowych – w sytuacji, w której żaden student nie osiągnął jeszcze semestrów przewidujących realizację tych elementów – jest nie tylko nierealistyczne, ale również niezgodne z fundamentami nauk o zarządzaniu jakością. System zapewniania jakości jest systemem cyklicznym, opartym na logice PDCA (cyklu Deminga): planuj – wykonuj – sprawdzaj – działaj. Pełne domknięcie tego cyklu, a tym samym możliwość przeprowadzenia adekwatnych analiz i działań naprawczych, jest możliwe dopiero w momencie, w którym zrealizowane zostaną wszystkie etapy procesu dydaktycznego. Tymczasem kierunek w Bratysławie znajdował się w momencie wizytacji w fazie „wykonuj”, a więc w fazie, w której system jakości zaczyna generować pierwsze dane empiryczne, ale nie może jeszcze dostarczać danych z końcowych etapów programu.

W konsekwencji zarzut dotyczący „nieprawidłowej analizy wyników” oznacza w praktyce, że PKA oczekuje analizy danych, które w obiektywny sposób nie mogły jeszcze istnieć. Dotyczy to w szczególności procedur ewaluacji procesu dyplomowania, praktyk zawodowych, oceny dojrzałości absolwenta, analizy spójności efektów końcowych z profilem kształcenia czy pełnego przeglądu programu studiów po zakończeniu cyklu. Procedury te nie były i nie mogły być jeszcze aktywowane, ponieważ ich aktywacja następuje dopiero na późniejszych latach studiów. Zarzucanie Uczelni, że nie przeanalizowała elementów, które nie wystąpiły, a wręcz nie mogły wystąpić, jest nie tylko logicznie wadliwe, lecz także całkowicie sprzeczne z zasadami racjonalnej oceny jakości kształcenia.

Należy jednocześnie zauważyć, że Uczelnia rzetelnie i w pełni wdrożyła wszystkie procedury możliwe do wdrożenia na etapie dwóch pierwszych lat kształcenia. Analizowano wyniki hospitacji, oceny nauczycieli akademickich, ankiety studenckie, opinie interesariuszy zewnętrznych, opinie o organizacji procesu dydaktycznego, funkcjonowanie infrastruktury, przebieg rekrutacji, zasady komunikacji, jakość prac etapowych, zgodność metod weryfikacji efektów uczenia się z sylabusami, a także szereg elementów organizacyjno-administracyjnych. Wyniki tych analiz nie tylko zostały zidentyfikowane, ale również stały się podstawą wdrożenia konkretnych działań doskonalących, takich jak szkolenia dla kadry, wzmocnienie systemu hospitacji, zaostrenie zasad archiwizacji prac etapowych, opracowanie semestralnych zestawień porównawczych metod weryfikacji efektów, ujednoczenie sylabusów oraz doprecyzowanie procedur komunikacji i nadzoru dydaktycznego.

Trudno zatem uznać za zasadny zarzut, jakoby Uczelnia nie dokonywała działań naprawczych. Nie tylko je dokonywała – robiła to systemowo, konsekwentnie i w oparciu o dane pozyskiwane w trakcie realizacji możliwych do przeprowadzenia procedur. Co więcej, działania te były adekwatne do zidentyfikowanych problemów i w pełni zgodne z zasadą ciągłego doskonalenia jakości kształcenia.

Zarzut PKA zdaje się wynikać z założenia, że wewnętrzny system zapewniania jakości powinien funkcjonować w pełnej, zamkniętej formie już w trzecim roku działania kierunku. Takie założenie jest sprzeczne z podstawową logiką projektowania i wdrażania systemów jakości,

ponieważ system jakości dla kierunku pięcioletniego jest systemem pięcioletnim; nie można wymagać jego pełnej weryfikacji po dwóch latach, nie mając jeszcze dostępu do danych z lat końcowych. Oczekiwanie, że uczelnia dokona diagnozy oraz działań naprawczych w zakresie procedur, których nie mogła jeszcze zastosować, prowadzi do sytuacji, w której uczelnia karana jest za to, że znajduje się na etapie cyklu, na którym obiektywnie nie jest możliwe przeprowadzenie pełnej ewaluacji programu studiów.

W świetle powyższego zarzut PKA należy uznać za z gruntu niezasadniony. Analizy prowadzone przez Uczelnię były właściwe, adekwatne do etapu kształcenia i prowadzone w oparciu o dane, które na tym etapie były dostępne. System jakości jest systemem cyklicznym i długookresowym, a ocena dokonana na podstawie jedynie dwóch lat jego działania – bez możliwości zamknięcia pełnego cyklu – nie pozwala na formułowanie tak daleko idących wniosków, jakie uczyniło Prezydium PKA. Zarzut ten wynika z błędnego założenia metodologicznego, że system jakości można w pełni ocenić przed zakończeniem jego cyklu operacyjnego. Taka ocena pozostaje w sprzeczności z teorią zarządzania jakością oraz z logiką funkcjonowania kierunków studiów o wieloletnim okresie kształcenia.

W ocenie Uczelni zarzut dotyczący rzekomo doraźnego i wybiórczego wykorzystywania interesariuszy zewnętrznych oraz twierdzenie, jakoby nowo opracowana koncepcja kształcenia nie była konsultowana z otoczeniem społeczno-gospodarczym, jest nie tylko niezasadnione, ale pozostaje w rażącej sprzeczności z faktami, dokumentacją oraz realiami funkcjonowania kierunku psychologia na terenie Bratysławy. Zarzut ten abstrahuje zarówno od historii powstania kierunku, jak i od rzeczywistego sposobu współpracy Uczelni z interesariuszami oraz specyfiki regionu, którego charakterystyka została przez Zespół Oceniający PKA nieprawidłowo zinterpretowana lub całkowicie pominięta.

Przede wszystkim należy podkreślić, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie uzyskał pozwolenie na utworzenie decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, poprzedzoną pozytywną opinią Prezydium PKA, wyrażoną w uchwale nr 550/2022 z dnia 7 lipca 2022 r. Na tym etapie – co jest zasadą i wymogiem ustawowym – Uczelnia była zobowiązana do udowodnienia zapotrzebowania społeczno-gospodarczego na kierunek oraz wykazania, że koncepcja programu studiów została skonsultowana z właściwym otoczeniem. PKA, wydając pozytywną opinię w 2022 roku, potwierdziła, że Uczelnia nie tylko wykonała te obowiązki, lecz również uczyniła to w sposób rzetelny, przekonujący i spełniający wysokie standardy akredytacyjne. Zdumienie budzi zatem fakt, że ta sama instytucja – w odstępie zaledwie kilkunastu miesięcy – formułuje tezę przeciwną, nie odnosząc się ani do materiału dowodowego, ani do wcześniejszych własnych ustaleń. Koncepcja kształcenia, o której mowa w zarzucie, nie jest nowym programem stworzonym w oderwaniu od pierwotnych założeń. Jest kontynuacją i rozwinięciem programu zatwierdzonego wcześniej przez PKA oraz ministra, a zmiana języka realizacji zajęć z polskiego/słowackiego na węgierski była odpowiedzią na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, a nie rewizją podstaw programowych. PKA błędnie zakłada, że zmiana języka dydaktyki stanowi zmianę koncepcji kierunku, podczas gdy jest to wyłącznie zmiana narzędzia komunikacji, nieingerująca w istotę programu, jego cele, efekty uczenia się ani profil.

W tym kontekście należy podkreślić, że kierunek psychologia w Filii w Bratysławie funkcjonuje zaledwie od roku akademickiego 2022/2023. Do momentu wizytacji PKA, która odbyła się 15–16 kwietnia 2025 r., Uczelnia zrealizowała jedynie dwa pierwsze lata studiów. Oczekiwanie od kierunku znajdującego się na tak wczesnym etapie pełnej, wieloletniej ewaluacji programu studiów angażującej wszystkie grupy interesariuszy, interesariuszy absolwenckich

i pracodawców zatrudniających absolwentów, jest nierealistyczne i nieadekwatne do realiów cyklu dydaktycznego. Tak rygorystyczna ocena, formułowana w trzecim roku funkcjonowania kierunku, nie odpowiada standardom proporcjonalności. Uczelnia jest przekonana, że żadna szkoła wyższa – w Polsce ani w Europie – nie byłaby w stanie przedstawić kompleksowego, wieloletniego wykorzystania szeregu interesariuszy, jeśli ocenę przeprowadzono przed ukończeniem jednego pełnego cyklu kształcenia. Zarzut, który abstrahuje od tej podstawowej okoliczności, jest zatem nietrafny.

Co więcej, teza PKA, zakładająca brak konsultacji w związku ze zmianą języka realizacji kierunku, jest niezgodna z materiałem faktycznym. Decyzja o uruchomieniu kształcenia w języku węgierskim była wynikiem intensywnych, wieloetapowych, udokumentowanych konsultacji, prowadzonych z szeregiem podmiotów lokalnego otoczenia – zarówno słowackiego, jak i węgierskiego. Podmioty te obejmowały instytucje pomocy społecznej i ochrony dzieci, poradnie pedagogiczne, ośrodki wsparcia rodziny, szkoły i przedszkola węgierskojęzyczne, instytucje edukacyjne, placówki zdrowia psychicznego, praktyków psychologii, firmy HR i doradcze, a także organizacje pozarządowe. Konsultacje te jednoznacznie wykazały, że region Bratysławy, położony w bezpośredniej bliskości południowych Węgier, charakteryzuje się chronicznym niedoborem psychologów pracujących w języku węgierskim, a zapotrzebowanie ze strony instytucji, pracodawców i rodzin korzystających z usług psychologicznych jest ogromne. Co więcej, analiza rozmów rekrutacyjnych, formularzy prerejestracyjnych, webinarium i targów edukacyjnych pokazała ponadprzeciętne zainteresowanie studiami psychologicznymi w języku węgierskim, przy czym liczba kandydatów była tak wysoka, że Uczelnia musiała stosować bardzo rygorystyczną selekcję, odrzucając znaczną część zgłoszeń. Trudno wyobrazić sobie bardziej wymierny dowód konsultacji z otoczeniem niż sytuacja, w której kierunek natychmiast trafia w potrzeby lokalnego rynku i jest oblegany przez kandydatów. Zasadniczym problemem oceny PKA jest błędne założenie, że południowe Węgry nie stanowią naturalnego otoczenia społeczno-gospodarczego Filii w Bratysławie. Założenie to ignoruje realia geograficzne, kulturowe i społeczne regionu, w którym Słowacy i Węgrzy funkcjonują w symbiozie, a ich codzienna mobilność nie jest ograniczona granicą administracyjną. Bratysława jest ośrodkiem akademickim, do którego mieszkańcy Győr, Rajki, Mosonmagyaróvár, Komárom, Komárom-Esztergom czy Dunajskiej Stredy mają bliżej niż część mieszkańców dalszych dzielnic samej Bratysławy. Jednocześnie należy zauważyć, że w ostatnich latach autonomia uczelni węgierskich została istotnie ograniczona decyzjami rządu, co naturalnie skłoniło wiele osób poszukujących edukacji akademickiej do wyjazdu za granicę. Bratysława, jako ośrodek bliski geograficznie, kulturowo i logistycznie, stała się dla tych osób miejscem pierwszego wyboru. Uczelnia Varsovia, oferując studia w języku węgierskim, w idealny sposób odpowiedziała więc na lokalne zapotrzebowanie, realizując jednocześnie podstawową zasadę europejskiej przestrzeni szkolnictwa wyższego – wspieranie mobilności akademickiej, transgranicznego kształcenia i dostępności edukacji dla grup zagrożonych ograniczeniem autonomii w rodzimym systemie prawnym.

Wreszcie należy podkreślić, że uczelnia prowadzi od początku działalności kierunku liczne konsultacje – nie tylko formalne, realizowane w ramach procedur WSZJK, lecz także konsultacje bezpośrednie, wynikające z codziennej współpracy z interesariuszami, obecności praktyków w kadrze oraz bliskich relacji z podmiotami świadczącymi usługi psychologiczne w regionie. Uczelnia jest w stałym kontakcie z pracodawcami, którzy nie tylko oceniają potrzeby rynku pracy, ale równocześnie współuczestniczą w organizacji praktyk, staży i miejsc pracy dla

studentów. Podnoszony przez PKA zarzut „niewystarczającego udokumentowania konsultacji” można uznać co najwyżej za uwagę operacyjną, dotyczącą poziomu formalizacji dokumentacji, co Uczelnia jest gotowa uzupełnić, lecz nie za dowód braku konsultacji jako takich. Uczelnia działała zgodnie z dominującą w realiach słowackich i węgierskich kulturą akademicką, w której instytucjom szkolnictwa wyższego przypisuje się z zasady wysoki poziom zaufania i w której naturalna współpraca ze środowiskiem nie zawsze przybiera formę ciężkiej dokumentacji biurokratycznej. Różnice kulturowe w sposobie dokumentowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym nie mogą prowadzić do uznania, że współpracy tej nie było. W świetle przedstawionych faktów, konkluzja PKA, jakoby Uczelnia nie konsultowała koncepcji kształcenia lub czyniła to w sposób wybiórczy i doraźny, jest w sposób oczywisty niezgodna z rzeczywistością. Uczelnia wielokrotnie konsultowała program zarówno na etapie tworzenia, jak i w trakcie jego bieżącej realizacji; program ten był pozytywnie zaopiniowany przez PKA w 2022 roku; zmiana języka realizacji zajęć była rezultatem szeroko zakrojonych konsultacji, a nie arbitralną decyzją; a niezwykle wysokie zainteresowanie kierunkiem oraz realne potrzeby lokalnego rynku pracy stanowią jednoznaczny dowód na adekwatność przyjętych rozwiązań. Zarzut ten należy zatem uznać za nieuzasadniony.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i opis działań naprawczych, jednak nie okazały się one satysfakcjonujące. Uczelnia przywołuje dwa zarządzenia Rektora UBiNS Varsovia, które wprowadzają zmiany w sposobie funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia (Zarządzenie Rektora nr 08/02/2025 z dnia 17 lutego 2025 r. oraz Zarządzenie Rektora z dnia 27 marca 2025 r.). W pierwszym z wymienionych dokumentów znajduje się zapis, który jednoznacznie stanowi, że od dnia obowiązywania zarządzenia „koordynatorem jakości kształcenia nie może być dyrektor właściwego instytutu”. Wprowadzenie tego rozwiązania skutkuje rozdzieleniem kompetencyjnym, w rezultacie którego osoby sprawujące nadzór merytoryczny i administracyjny nad kierunkiem psychologia nie odpowiadają jednocześnie za procesy ewaluacji doskonalenia jakości kształcenia. Jest to zatem działanie naprawcze idące w dobrym kierunku od strony formalnej, jednak ocena jego skuteczności wynikającej z realnego wdrożenia byłaby przedwczesna.

Uczelnia uznaje zarzut nieprawidłowej konstrukcji wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia za całkowicie nieadekwatny, co ma wynikać z pobieżnej analizy dokumentacji, nieuwzględniającej istoty Polityki Jakości Kształcenia oraz pełnego katalogu procedur stanowiących Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia. Informuje, że WSZJK zawiera liczne procedury, które odnoszą się bezpośrednio do projektowania oraz zatwierdzania programu studiów, jak również do jego modyfikacji. System ten został wprowadzony zarządzeniem Rektora z dnia 11 czerwca 2024 r. a następnie był aktualizowany kolejnymi zarządzeniami (Zarządzenie Rektora nr 08/02/2025 z dnia 17 lutego 2025 r. oraz Zarządzenie Rektora z dnia 27 marca 2025 r.). Wśród procedur wprowadzony na mocy tych zarządzeń, które odnosiłyby się bezpośrednio do procesu projektowania, modyfikacji oraz zatwierdzania programu studiów wymienione zostały: procedura badania opinii interesariuszy zewnętrznych, procedura ewaluacji programu, procedura ewaluacji procesu dyplomowania, procedury organizacji egzaminów, zaliczania zajęć, hospitacji zajęć, ewaluacji zawodowych praktyk studenckich oraz ewaluacji współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Analiza zapisów zamieszczonych w przywołanych zarządzeniach oraz załączników prezentujących poszczególne procedury prowadzi do wniosku, że Uczelnia nie przygotowała kompletnej procedury umożliwiającej wprowadzanie nowych elementów do programu kształcenia na kierunku psychologia. Poszczególne procedury zostały skonstruowane w celu identyfikacji nieprawidłowości w realizacji programu kształcenia oraz oceny stopnia jego poprawności jego realizacji. W procedurach tych nie zostały opisane zadania, które powiązane byłyby z procesem planowania nowych elementów programu lub wycofywaniem takich elementów oraz procesem zatwierdzania zmian w programie z tym związanych.

Na tej podstawie należy stwierdzić, że nie wprowadzono rozwiązań w strukturze WSZJK, które prowadziłyby do usunięcia przyczyny postawionego zarzutu.

Uczelnia argumentuje, że proces kształcenia na kierunku psychologia w Filii w Bratysławie realizowany był zaledwie przez dwa lata, co uniemożliwia ma skuteczne wprowadzenie wszystkich procedur przewidzianych w ramach WSZJK, w tym w szczególności ewaluacji procesu dyplomowania, ewaluacji zawodowych praktyk studenckich oraz kompleksowej ewaluacji programu studiów. Uczelnia podkreśla, że dokonała wdrożenia WSZJK w części, która odnosiła się do pierwszych etapów studiów. Powołano także niezależne struktury jakościowe – Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia, koordynatorów jakości kształcenia, Uczelnianą Komisję ds. Jakości Kształcenia oraz Zespół Jakości Kształcenia dla Filii w Bratysławie. Całokształt tych działań ma świadczyć o prawidłowej konstrukcji WSZJK oraz funkcjonowaniu systemu jakości kształcenia, który jest „*rozwijany, ewaluowany i skutecznie wdrażany, a dalsze jego elementy będą w pełni stosowane zgodnie z postępowaniem cyklu studiów*”. Jednocześnie Uczelnia nie sygnalizuje jednak konkretnych działań naprawczych, które inicjowane byłyby w wyniku działań objętych procedurami zaplanowanymi w ramach WSZJK, mających skutkować usunięciem wszystkich nieprawidłowości i uchybień wskazanych w raporcie ZO i potwierdzonych uchwałą Prezydium PKA nr 910/2025 Prezydium PKA z dnia 6 listopada 2025 r. Pojawianie się nieprawidłowości w procesie kształcenia oraz brak odpowiednich działań naprawczych stanowi potwierdzenie, że wewnętrzny system jakości kształcenia w Filii w Bratysławie nie funkcjonuje prawidłowo. Na tej podstawie należy stwierdzić, że nie dokonano korekt w funkcjonowaniu WSZJK, które prowadziłyby do usunięcia przyczyny postawionego zarzutu.

Uczelnia argumentuje także, że już na etapie konstruowania koncepcji kształcenia i tworzenia programu studiów była zobowiązana do przeprowadzenia konsultacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym, co stanowiło warunek uzyskania pozytywnej opinii w tym zakresie ze strony PKA. Uczelnia stoi na stanowisku, że fakt uzyskania pozytywnej opinii potwierdza wykonanie tego obowiązku. Jednocześnie podkreśla, że „*decyzja o uruchomieniu kształcenia w języku węgierskim była wynikiem intensywnych, wieloetapowych, udokumentowanych konsultacji, prowadzonych z szeregiem podmiotów lokalnego otoczenia – zarówno słowackiego, jak i węgierskiego*”. Wskazywane są w tym kontekście „*instytucje pomocy społecznej i ochrony dzieci, poradnie pedagogiczne, ośrodki wsparcia rodziny, szkoły i przedszkola węgierskojęzyczne, instytucje edukacyjne, placówki zdrowia psychicznego, praktyków psychologii, firmy HR i doradcze, a także organizacje pozarządowe*”.

Uczelnia uzyskała pozwolenie na utworzenie kierunku i rozpoczęcie kształcenia w języku polskim i angielskim w roku 2022 r. Program kształcenia jednak był realizowany od początku w języku węgierskim, co pozostawało w sprzeczności z zapisami wniosku o uruchomienie kierunku. Uczelnia argumentuje, że wynikało to z charakterystyki i specyficznych potrzeb

otoczenia społeczno-gospodarczego, w szczególności nikłego zainteresowania ze strony kandydatów posługujących się językiem polskim i dużego zainteresowania osób węgierskojęzycznych. Nie przedstawiła jednak żadnych dokumentów potwierdzających dokonania rozpoznania rzeczywistych potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego. Zgodnie jednak z zapisami w protokołach ze spotkań Społeczno-Gospodarczej Rady Doradczej, która ma zajmować się konsultacjami z otoczeniem społeczno-gospodarczym, wynika, że pierwsze inauguracyjne spotkanie Rady miało miejsce 10. stycznia 2025 r., co uniemożliwiło udział Rady w tworzeniu koncepcji kształcenia. Oznacza to, że brak jest dowodów na rzeczywisty udział interesariuszy w tworzeniu koncepcji kształcenia na kierunku psychologia.

W wyniku procedury Oceny Programowej i stwierdzenia w jej trakcie, że kształcenie jest realizowane w ramach specjalności, których charakterystyka jest również niezgodna z zapisami w treści wniosku o pozwolenie na uruchomienie kierunku, Uczelnia dokonała zmiany w programie kształcenia (uchwała nr 01/07/2025 Senatu UBiNS Varsovia z dnia 4 lica 2025). Również w tym przypadku Uczelnia nie zaprezentowała wyników konsultacji, które uzasadniałyby wprowadzane zmiany.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 10.

Ponadto kryteria:

2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie,
 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku,
 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku,
 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia,
 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach
- zostały spełnione częściowo ze względu na konieczność realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Nieprawidłowości w zaklasyfikowaniu zajęć do modułów kształcenia ogólnego, podstawowego i praktycznego.
2. Nieprawidłowości w konstruowaniu programów poszczególnych zajęć, polegające na:
 - a. braku zgodności treści programowych zajęć z zakładanymi efektami uczenia się dla tych zajęć np. *elementy prawa dla psychologów*,
 - b. braku treści programowych istotnych merytorycznie z punktu widzenia oczekiwanego zakresu tematycznego zajęć, np. w treściach zajęć *diagnoza psychologiczna* brakuje poznawania konkretnych narzędzi/testów

- wykorzystywanych w diagnozie psychologicznej, jak testy inteligencji czy testy osobowości,
- c. obecności w programach zajęć treści, które są niemożliwe do realizacji na danym etapie kształcenia, np. *diagnoza psychologiczna*,
 - d. braku w spisie lektur aktualnych, ważnych publikacji w danym obszarze tematycznym, np. *neuropsychologiczna diagnoza dziecka*,
 - e. braku sprecyzowania informacji na temat poznawanych w ramach zajęć metod psychologicznych, co nie pozwala na ocenę możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się.
3. Nieprawidłowości związane z uwzględnieniem w programie studiów niestacjonarnych zbyt niskiej liczby godzin zorganizowanych przez Uczelnię, z bezpośrednim udziałem prowadzących zajęcia i studentów, i występującym w konsekwencji tej nieprawidłowości niekorzystnym z punktu widzenia możliwości uzyskania przez studentów zakładanych efektów uczenia się stosunkiem liczby godzin udziału studenta w zajęciach do liczby godzin indywidualnej pracy związanej z zajęciami, np. *neuropsychologiczna diagnoza procesów otępiennych, neuropsychologiczna diagnoza dorosłego, negocjacje i mediacje*.
 4. Błędne zaliczenie do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne takich, w przypadku których zakładane efekty uczenia się nie obejmują umiejętności praktycznych do nabycia przez studentów, np. *filozofia, socjologia, logika, historia myśli psychologicznej, wprowadzenie do psychologii*.
 5. Brak wskazania w programie zajęć czynności praktycznych wykonywanych przez studentów, brak scharakteryzowania warunków, w jakich te czynności będą realizowane, oraz brak wskazania celów, zakresu i wymagań stawianych pracom studenckim, np. projektom, symulacjom, grom dydaktycznym, co powoduje, iż na podstawie programu studiów nie można stwierdzić, że spełniony jest wymóg przyporządkowania zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne więcej niż 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów. Podana w programie studiów liczba 223 punktów ECTS przypisanych zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne nie znajduje potwierdzenia w związku z opisaną nieprawidłowością.
 6. Brak w programie studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych wskazania zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, co powoduje brak możliwości jednoznacznego stwierdzenia, czy spełniony jest wymóg nieprzekroczenia 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów o profilu praktycznym, która może być uzyskana w ramach zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Brak przedstawienia w programie studiów w sposób precyzyjny i specyficzny dla zajęć metod kształcenia z odniesieniem do celów kształcenia i zakładanych efektów uczenia się, co świadczy o braku powiązania określonej metody dydaktycznej z opanowywaniem przez studentów określonej wiedzy i umiejętności lub kompetencji społecznych i w rezultacie nie potwierdza możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się przy zastosowaniu określonej metody lub metod.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 2.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 2.

W odniesieniu do kryterium 5:

1. Brak biblioteki z wystarczająco obszernym księgozbiorem i czytelnii.
- Zaplecze sanitarne nie jest dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 5.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 5.

W odniesieniu do kryterium 6:

1. Nie wykazano faktycznego wpływu interesariuszy zewnętrznych na program studiów.
2. Współpraca Uczelni z otoczeniem ogranicza się do organizacji praktyk zawodowych.
3. Współpraca Uczelni z otoczeniem nie podlega cyklicznym ocenom.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 6.

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 6.

W odniesieniu do kryterium 7:

1. Brak systemu motywowania zarówno pracowników i studentów do udziału w programach mobilności akademickiej.
2. Brak innych form umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku, takich jak zajęcia w języku angielskim lub zajęcia z gośćmi z zagranicy z wykorzystaniem systemów kształcenia na odległość.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 7.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 7.

W odniesieniu do kryterium 8:

1. Wsparcie oferowane studentom nie jest stałe ani kompleksowe, co w znacznym stopniu ogranicza studentom pełną możliwość rozwoju, a także nie motywuje ich do osiągnięcia wysokich wyników w nauce.
2. W Filii w Bratysławie nie działa samorząd studencki.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 8.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 8.

W odniesieniu do kryterium 9:

1. Nie jest zapewniony publiczny dostęp do informacji o programie studiów, w szczególności o efektach uczenia się, zasadach dyplomowania oraz systemie weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego, o formach wsparcia w procesie kształcenia (pomoc materialna, pomoc psychologiczna) oraz realizowanych przez Uczelnię projektach.
2. Strona internetowa Filii w Bratysławie nie zawiera linku do Biuletynu Informacji Publicznej.
3. Strona internetowa Filii w Bratysławie jest niefunkcjonalna z punktu widzenia osób niepełnosprawnych.
4. Nie monitoruje się kompleksowości i zrozumiałości informacji udostępnianych publicznie.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelni nie zajęła stanowiska wobec zarzutów sformułowanych w zakresie kryterium 9.

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelni nie przedstawiła opisu działań naprawczych, ani dodatkowych wyjaśnień, ograniczając swoje stanowisko do kwestionowania kompetencji PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 9.

Skala naruszeń w kryteriach ocenionych jako niespełnione ma charakter rażący. Z uwagi na to, że co najmniej jedno kryterium nie zostało spełnione, zgodnie z ust. 4 pkt 1 załącznika nr 3 do Statutu zaistniały przesłanki do wydania oceny negatywnej.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej